

Samlenotat til Folketingets Europaudvalg vedr. ECOFIN den 22. januar 2013

Enhed INTOKO, International Økonomi	1. Præsentation af det irske formandskabs arbejdsprogram - Udveksling af synspunkter KOM-dokument foreligger ikke	side 2
Sagsbehandler -	2. Europæisk semester: Kommissionens Vækstundersøgelse 2013 - Udveksling af synspunkter KOM(2012)0750, KOM(2012)0752	side 18
Koordineret med -	3. Opfølgning på Det Europæiske Råd den 13.-14. december 2012 - Udveksling af synspunkter KOM-dokument foreligger ikke	side 21
Sagsnr. 2012-03789	4. Meddelelse og handlingsplan til styrkelse af bekæmpelsen af skattesvig og skatteunddragelse - Præsentation KOM(2012)0722	side 24
Doknr. 46919	5. Bemyndigelse af forstærket samarbejde om afgift på finansielle transaktioner - (Evt.) rådsbeslutning KOM (2012)0631	side 27
Versionsnr. 1	6. Revision af direktiv om investeringsinstitutter mv. (UCITS V) - Tidlig forelæggelse KOM(2012)0350	side 34
Dato 11-01-2013	7. Forordning om dokumenter med central information om investeringsprodukter (PRIPs) - Tidlig forelæggelse KOM(2012)0352	side 43

Dagsordenspunkt 1: Præsentation af det irske formandskabs arbejdsprogram

Resumé

Irland varetager EU-formandskabet i 1. halvår af 2013. Det irske formandskab ventes at fremlægge sit arbejdsprogram for ECOFIN. Det sker på mødet den 22. januar 2013. Det irske ECOFIN-arbejdsprogram er endnu ikke offentliggjort.

Baggrund

Irland har EU-formandskabet i 1. halvår af 2013. Det irske formandskab ventes på ECOFIN den 22. januar 2013, som det er normal praksis, at præsentere sit arbejdsprogram. Præsentationen ventes efterfulgt af en drøftelse af formandskabets arbejdsprogram og prioriteter.

Det irske formandskabs arbejdsprogram for ECOFIN er endnu ikke offentliggjort, men ventes offentliggjort snarest. Centrale prioriteter for det irske formandskab ventes at være fortsat håndtering af den økonomiske og finansielle krise i Europa, herunder arbejdet med tiltag, der adresserer gældskrisen og understøtter økonomisk og finansiel stabilitet samt vækst og jobskabelse. Det irske arbejdsprogram forventes på et foreløbigt grundlag særligt at vedrøre de nedenfor nævnte sagsområder. Der henvises i øvrigt til bilag 1 for en oversigt over verserende sager i ECOFIN.

Indhold

Økonomisk-politisk samarbejde

Det irske formandskab ventes at prioritere arbejdet med at styrke ØMU'en i opfølgning på mødet i Det Europæiske Råd den 13.-14. december 2012. DER-formanden ventes på DER i juni 2013 i samarbejde med kommissionsformanden og efter konsultationer med medlemslandene at præsentere en tidsbunden køreplan for en styrkelse af ØMU'en. Køreplanen vil vedrøre følgende:

- Koordination af større nationale reformer.
- Den sociale dimension af ØMU'en.
- Kontrakter vedr. styrket konkurrenceevne og vækst.
- Solidaritetsmekanismer der kan understøtte kontraktbaserede vækst- og konkurrenceevnetiltag.

Formandskabet ventes også at prioritere arbejdet med det europæiske semester, herunder vedtagelsen af konklusioner som input til DER den 14-15. marts 2013, arbejdet med landenes stabilitets- og konvergensprogrammer og nationale reformprogrammer samt vedtagelsen af landespecifikke anbefalinger på ECOFIN den 21. juni 2013.

Formandskabet ventes endvidere at prioritere arbejdet med implementeringen af Stabilitets- og Vækstpagten og proceduren for makroubalancer.

Det irske formandskab ventes desuden at fortsætte bestræbelserne på at opnå et kompromis mellem Rådet og Europa-Parlamentet om forordningerne vedr. styrket eurosamarbejde, den såkaldte two-pack.

Regulering af den finansielle sektor

En central prioritet for det irske formandskab ventes at være sagen om det fælles

banktilsyn og de videre drøftelser om bankunionen. På det ekstraordinære ECOFIN den 12. december 2012 blev der opnået et kompromis om det fælles tilsyn og enighed om ændring af forordningen om den europæiske banktilsynsmyndighed (EBA). Sagen skal nu forhandles med Europa-Parlamentet, som er medlovgiver fsva. EBA-forslaget og som skal høres fsva. tilsynsforslaget. ECOFIN-formandskabet ventes løbende at gøre status for sagen i Rådet.

Det forventes også, at Irland vil prioritere at opnå et snarligt kompromis mellem Rådet og Europa-Parlamentet om de reviderede regler om kapitalkrav.

Det irske formandskab formodes også at prioritere de allerede fremlagte forslag om revision af direktivet om indskydergarantiordninger og direktivforslaget om afvikling af nødlidende banker. Det forventes, at formandskabet vil arbejde for at opnå enighed i Rådet inden udgangen af marts 2013 og enighed med Europa-Parlamentet inden juni 2013, jf. konklusionerne fra DER den 13.-14. december. Kommissionen forventes derefter at fremsætte sit forslag om en fælles afviklingsordning for lande i den fælles tilsynsmekanisme, der er en del af bankunionen.

Formandskabet ventes desuden at søge at nå fremskridt i sagen om revision af direktivet om markeder for finansielle instrumenter (MiFID/MiFIR) og i sagen om Omnibus II. Muligheden for direkte rekapitaliseringer af banker forventes også at være en prioritet i det irske arbejdsprogram for ECOFIN. Den europæiske stabilitetsmekanisme (ESM) skal således, efter en almindelig afgørelse, have mulighed for at rekapitalisere banker direkte, når et effektivt fælles tilsyn er etableret. Der skal hurtigst muligt i første semester af 2013 aftales en operationel ramme herfor, herunder definition af eksisterende aktiver på bankernes balancer (legacy assets).

Skatte- og afgiftssager

Det irske formandskab ventes at sætte flere forslag vedr. skat og afgifter på dagsordenen. Blandt andet forventes formandskabet at forsøge at opnå en politisk aftale om forslaget om ændring af EU's energibeskatningsdirektiv og gøre status i sagen om en fælles konsolideret selskabsskattebase (CCCTB). Derudover ventes formandskabet at søge at opnå fremskridt om forslaget til ændring af rentebeskatningsdirektivet, herunder mandat til Kommissionen om at indlede forhandlinger med tredjelande (Schweiz, Liechtenstein, Andorra, Monaco og San Marino) om tilsvarende ændringer af EU's rentebeskatningsaftaler med disse lande. Desuden forventes det irske formandskab at forsøge at opnå fremskridt i forhandlingerne om det forstærkede samarbejde om en afgift på finansielle transaktioner (FTT).

Andre sager

Det irske formandskab ventes desuden at arbejde for vedtagelse af et nyt eksternt lånemandat for Den Europæiske Investeringsbank (EIB) for perioden 2014-2020. Kommissionen ventes at fremsætte forslag herom i starten af 2013.

ECOFIN vil desuden under irsk formandskab skulle forberede og følge op på møder i DER, forberede fælles EU input og holdninger til G20-møder for finansministre og centralbankchefer, evt. drøfte ændring af IMF's kvoteformel, drøfte sager vedr. EU's budget mv.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant

Nærhedsprincippet

Ikke relevant

Europa-Parlamentets udtalelse

Europa-Parlamentet ventes ikke at udtale sig om formandskabets arbejdsprogram for ECOFIN.

Gældende dansk ret og forslagens konsekvenser herfor

Formandskabets arbejdsprogram for ECOFIN har ikke i sig selv lovgivningsmæssige konsekvenser for Danmark.

Statsfinansielle konsekvenser

Formandskabets arbejdsprogram har ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser. De konkrete sager på ECOFIN's dagsorden i 1. halvår 2013 vil imidlertid kunne have statsfinansielle konsekvenser for Danmark.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Formandskabets arbejdsprogram har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser. De konkrete sager på ECOFIN's dagsorden i 1. halvår 2013 vil imidlertid kunne have samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark.

Høring

Sagen har ikke været sendt i høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Holdning

Dansk holdning

Regeringen ventes at kunne støtte det irske formandskabs arbejdsprogram og prioriteter. Holdninger til de konkrete sager fastlægges efter de normale procedurer, efterhånden som sagerne måtte blive aktuelle.

Andre landes holdninger

EU-landene ventes at kunne støtte det irske formandskabs arbejdsprogram for ECOFIN i 1. halvår af 2013.

Bilag 1. Oversigt over igangværende ECOFIN-sager

Økonomisk-politiske sager

Sag/initiativ/hjemmel	Forløb/status
Det irske formandskabs arbejdsprogram for ECOFIN	Det irske formandskab vil præsentere sit arbejdsprogram for det økonomiske og finansielle område ved ECOFIN den 22. januar 2012
Styrket budgetdisciplin for eurolandene ("two-packen")	<p>Kommissionen fremsatte d. 23. november 2011 forslag til to forordninger (den såkaldte "two-pack") om styrket budgetdisciplin for eurolandene: dels et forslag til forordning vedr. budgetplaner, koordinering af finanslovproces og styrket overvågning af lande i Stabilitets- og Vækstpagtens underskudsprocedure (EDP-proceduren) og dels et forslag til forordning vedr. styrket overvågning af eurolande, der oplever alvorlige finansielle vanskeligheder. Der blev opnået politisk enighed om Rådets generelle indstilling under det danske EU-formandskab på ECOFIN d. 21. februar 2012, men Europa-Parlamentet opnåede først et politisk forhandlingsmandat på plenarforsamlingen d. 13. juni. Trialogforhandling blev indledt d. 11. juli under cypriotisk formandskab.</p> <p>Der sigtes efter en endelig aftale snarest muligt under irsk formandskab. ECOFIN ventes at skulle drøftes sagen.</p>
Styrkelse af det økonomiske samarbejde i EU	<p>Det Europæiske Råds (DER) formand Herman van Rompuy fremlagde forud for DER d. 28-29. juni 2012 den såkaldte "ØMU-rapport" vedrørende muligheder for at styrke den økonomiske og monetære union. Rapporten indeholder en række overordnede overvejelser om en styrkelse af hhv. samarbejdet på det finansielle område (jf. forslag knyttet til "bankunion" omtalt nedenfor), de finanspolitiske rammer, øvrig økonomisk-politisk koordination samt demokratisk legitimitet gennem styrkede mekanismer for involvering af nationale parlamenter og Europa-Parlamentet.</p> <p>På DER d. 13.-14. december 2012 enedes man på baggrund af en endelig rapport om at vende tilbage til drøftelser af konkrete forslag på DER-niveau i sommeren 2013. Det drejer sig bl.a. om et forslag om "kontraktuelle" aftaler mellem de enkelte medlemslande og EU-institutionerne vedr. gennemførelse af strukturreformer samt et forslag om at styrke forhåndskoordinationen af større økonomiske reformer, som Kommissionen ventes at fremlægge i løbet af 1. halvår 2013. På længere sigt – dvs. efter næste valg til Europa-Parlamentet og valget af ny Kommission i midten af 2014 – kan der blive tale om drøftelser af yderligere spørgsmål om styrkelser af den økonomiske og monetære union, som er rejst i den endelige ØMU-rapport, herunder eksempelvis spørgsmål vedr. en finanspolitisk kapacitet for eurolandene.</p> <p>Det irske formandskab ventes at prioritere arbejdet med at styrke ØMU'en.</p>

Det Europæiske Semester 2013	<p>Fra 2011 indførtes i EU som led i styrkelsen af det økonomisk-politiske samarbejde det såkaldte Europæiske Semester. Formålet med det Europæiske Semester er at styrke "ex ante koordination" af den økonomiske politik, dvs. drøftelser af EU-landenes økonomiske politik forud for vedtagelsen af national politik. Det Europæiske Semester vil dække alle elementer af den økonomiske overvågning, og stabilitets- og konvergensprogrammerne samt de nationale reformprogrammer vil blive afleveret på samme tid og vurderet samtidig af Kommissionen, mens de dog fastholdes som separate instrumenter.</p> <p>Det Europæiske Semester er gennemført i 2011 og 2012. Det Europæiske Semester 2013 indledes med Kommissionens årlige vækstundersøgelse 2013 offentliggjort i november 2012, som skal danne udgangspunktet for horisontale drøftelser af de økonomiske udfordringer i EU i første fase af semestret frem til det årlige økonomiske topmøde på DER 14.-15. marts 2013, hvis formål det er at udstikke politiske anbefalinger til EU-landene som helhed mht. makroøkonomisk politik, herunder finanspolitik, strukturpolitik mv. EU-landene afleverer herefter i april deres stabilitets- og konvergensprogrammer samt nationale reformprogrammer, som tager højde for retningslinjerne fra DER.</p> <p>Kommissionen fremlægger i anden fase af semestret i april-juni udkast til rådsudtalelser om landenes stabilitets- og konvergensprogrammer og eventuelle udkast til henstillinger mht. makroøkonomiske ubalancer og strukturpolitik på baggrund af bl.a. de nationale reformprogrammer i det omfang, det er relevant. På den baggrund vedtager ECOFIN i juni rådsudtalelser om stabilitets- og konvergensprogrammerne og vedtager landespecifikke anbefalinger under Traktatens artikel 121 (og artikel 136 for eurolandene). Senere i juni endosserer DER de landespecifikke anbefalinger. I 2. halvår færdiggør stort set alle EU-landene de nationale finanslove.</p> <p>Det irske formandskab ventes at prioritere gennemførelsen af det Europæiske Semester for 2013.</p>
Implementering af Stabilitets- og Vækstpagten	ECOFIN foretager løbende vurderinger af landenes efterlevelse af deres henstillinger.
Rapport om finansiel holdbarhed	ECOFIN ventes at drøfte Kommissionens nye rapport med analyser af den langsigtede finanspolitiske holdbarhed i lyset af de aldrende befolkninger i EU-landene og evt. vedtage rådskonklusioner.
Ny forordning om EU's betalingsbalancefacilitet	<p>Kommissionen har i juni 2012 fremsat forslag til ny forordning vedr. EU's betalingsbalancefacilitet for mellemfristet finansiel assistance til ikke-eurolande. Forslaget har bl.a. til hensigt at opdatere og ajourføre forordningen i lyset af, at EU- og eurolandene i lyset af krisen har etableret forskellige finansieringsmekanismer, herunder den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet (EFSF) og den europæiske stabilitetsmekanisme (ESM) for eurolandene, samt EU27's finansielle stabiliseringsmekanisme (EFSM). Der foreslås bl.a. en mere simpel beslutningsproces, end tilfældet er under den nuværende forordning. Som i dag vil betalingsbalanceinstrumentet fortsat være forbeholdt ikke-eurolande, som opfylder forudsætningerne herfor.</p> <p>Rådet har endnu ikke indledt sin behandling af sagen. Der er ikke et nærmere kendskab til det irske formandskabs planer med</p>

	sagen.
Rammeforordning for makrofinansiel assistance	<p>Kommissionen har i juli 2011 fremsat forslag til rammeforordning for tildeling af makrofinansiel assistance (MFA) til tredjelande. MFA er et krisefinansieringsinstrument, som skal lette kortvarige betalingsbalancevanskeligheder og understøtte en reformdagsorden. Forslaget behandles under den almindelige beslutningsprocedure. Forslaget har til hensigt at gøre instrumentet mere effektivt, konsistent og transparent. Forslagets centrale elementer er en ændring af beslutningsproceduren og formalisering og opdatering af nogle af retningslinjerne for MFA (de såkaldte Genvalkriterier).</p> <p>Rådet nåede til enighed om en generel indstilling i december 2011. Europa-Parlamentet vedtog sin holdning i maj 2012. Herefter blev dialogforhandlingerne indledt. Forhandlingerne ventes fortsat under det irske formandskab.</p>
EU's budget	Kommissionen forventes at fremlægge sit forslag til EU's budget for 2014 i april. Der stiles mod aftale med Europa-Parlamentet om EU's budget for 2014 på ECOFIN-mødet i november.
Decharge	Revisionsretten præsenterede sin årsberetning for regnskabsåret 2011 med tilhørende revisionserklæring på ECOFIN den 4. december 2012. Beretningen behandles herefter i Rådets budgetudvalg og COREPER med henblik på udarbejdelse af henstilling fra Rådet til Europa-Parlamentet om meddelelse af decharge til Kommissionen for gennemførelsen af budgettet, jf. artikel 319, stk. 1 i Lissabon-traktaten. Henstillingen forventes vedtaget af ECOFIN den 12. februar 2013.

Finansielle sager

Sag/initiativ/hjemmel	Forløb/status
Forslag knyttet til "bankunion"	<p>På baggrund af en anmodning fra stats- og regeringscheferne i forbindelse med DER d. 28.-29. juni 2012 fremsatte Kommissionen d. 12. september 2012 et forslag om etablering af en fælles mekanisme for banktilsyn ("Single Supervisory Mechanism" - SSM) samt en konsekvensændring af forordningen om EU27-banktilsynsmyndigheden EBA. ECOFIN opnåede enighed om forslagene på et ekstraordinært møde d. 12. december 2012. Dialogforhandlingerne er nu indledt med Europa-Parlamentet, som er medlovgiver på forslaget vedr. EBA og høringsberettiget fsva. tilsynsforslaget. Det fælles tilsyn vil omfatte alle eurolande samt de ikke-eurolande, der måtte ønske at deltage. ECOFIN ventes løbende under irsk formandskab at gøre status i sagen om det fælles tilsyn.</p> <p>Der er lagt op til, at Kommissionen i løbet af 2013 vil fremsætte et konkret lovgivningsforslag vedr. etablering af en fælles afviklingsordning og afviklingsfond for nødlidende banker for de lande, der deltager i det fælles banktilsyn. Den nærmere tidsplan for dette forslag kendes endnu ikke, men det er den foreløbige forventning, at Kommissionen fremsætter forslag hertil i juni 2013. Forslaget må forventes behandlet i EU27-regi.</p> <p>Det er desuden hensigten, at eurolandene skal enes om de</p>

	<p>operationelle rammer for, at eurolandenes permanente lånefacilitet ESM efter etableringen af et fælles banktilsyn, skal kunne yde direkte kapitalindskud i nødlidende banker i eurolandene, uden at dette belaster de pågældende eurolandes statsfinanser. Dette forventes alene drøftet blandt eurolandene.</p> <p>Det videre arbejde med bankunion ventes at være en central prioritet for det irske formandskab.</p>
Revision af kapitalkravsdirektivet (CRD IV)	<p>Forslaget vil konkret implementere de seneste globale bankstandarder (den såkaldte Basel III aftale fra december 2010, udarbejdet af Basels Banktilsynskomite) og indeholder i den forbindelse en lang række elementer i forhold til regulering af kreditinstitutter, herunder definition af og krav til størrelsen og kvaliteten af egenkapital, krav til kapitalbuffer og modpartsrisici, begrænsninger på udlånsgearing samt indfører ny likviditetsregulering. Herudover indeholder forslaget en række elementer, der skal skabe en mere ensartet regulering (en såkaldt "single rulebook") på tværs af EU. Endelig indeholder forslaget elementer inden for god selskabsledelse (corporate governance) og strammer kravene til sanktioner mv.</p> <p>Det danske formandskab opnåede enighed i Rådet om sagen i maj 2012 og indledte forhandlinger med Europa-Parlamentet. Forhandlingerne blev fortsat under cypriotisk formandskab, og det irske formandskab forventer at kunne nå en aftale med Europa-Parlamentet primo 2013. ECOFIN ventes at skulle drøfte sagen under irsk formandskab.</p>
Grænseoverskridende krisehåndtering i den finansielle sektor	<p>Kommissionen har i juni 2012 fremsat forslag til direktiv om en fælles EU-ramme for effektiv krisehåndtering på bankområdet. Forslaget vedrører forebyggelse og tidlig indgriben for at undgå at banker bliver nødlidende, afviklingsredskaber til at håndtere nødlidende banker samt finansieringsmekanismer.</p> <p>Forhandlinger om forslaget er pågået på rådsarbejdsgruppeniveau. Forhandlingerne vil blive fortsat under irsk formandskab, hvor det er ambitionen at nå en generel indstilling i Rådet i marts 2013 med henblik på at påbegynde forhandlinger om forslaget med Europa-Parlamentet snarest derefter. Det forventes, at formandskabet vil arbejde for en vedtagelse af forslaget inden juni 2013.</p>
Revision af direktiv om nationale indskydergarantiordninger (DGS)	<p>Kommissionen har i juli 2010 fremsat forslag om revision af direktiv om indskydergarantiordninger, som skal gennemføre tilpasninger og harmoniseringer ift. det eksisterende direktiv (2009/14/EF og tidl. 94/19/EF), herunder vedr. dækning, finansiering mv.</p> <p>Der blev opnået enighed om forslaget i Rådet i juni 2011, hvorefter trilogforhandlinger med Europa-Parlamentet blev indledt under det polske formandskab. Forhandlingerne blev fortsat under dansk formandskab, men blev sat i bero, da forslaget er meget tæt knyttet til forslaget om krisehåndtering i banksektoren, som blev fremsat 6. juni 2012. Forhandlingerne forventes genoptaget under irsk formandskab efter vedtagelsen af krisehåndteringsdirektivet (se ovenfor). Formandskabet ventes at arbejde for en vedtagelse af forslaget inden juni 2013. ECOFIN ventes at skulle drøfte sagen under irsk formandskab.</p>
Revision af direktiv om investorgarantiordninger	<p>Kommissionen har i juli 2010 fremsat forslag til revision af direktiv om investorgarantiordninger. Formålet med forslaget er at</p>

storgarantiordninger (ICS)	<p>revidere direktivet for så vidt angår dækningsniveau, finansiering og formue, udbetalingsfrister, information til investorerne mv.</p> <p>Man nåede enighed i Rådet ultimo 2011. Det irske formandskab vil skulle påbegynde forhandlinger med Europa-Parlamentet om sagen.</p>
Omnibus II	<p>Kommissionen fremsatte i januar 2011 et 2. omnibus-direktiv (Omnibus II), der skal tilrette sektorlovgivningen med henblik på bl.a. at præcisere de nye EU-tilsynsmyndigheders (den europæiske banktilsynsmyndighed(EBA), den europæiske tilsynsmyndighed for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) og den europæiske værdipapirtilsynsmyndighed (ES-MA)) kompetencer på en række områder. Forslaget indeholder ændringer af Prospektivdirektivet og Solvens II-direktivet, der regulerer forsikringselskaber, herunder særligt de tidsmæssige aspekter for implementering af direktivet.</p> <p>Det danske formandskab forhandlede intensivt med Europa-Parlamentet med henblik på at nå en aftale, hvilket dog ikke lykkedes. Det irske formandskab vil skulle fortsætte forhandlingerne med Europa-Parlamentet. Forhandlingerne afventer en konsekvensanalyse fra EIOPA vedrørende langsigtede rentegarantier. Analysen ventes færdig medio 2013, hvorefter forhandlingerne med Europa-Parlamentet kan genoptages.</p>
Direktiv om ansvarlig långivning – boligkreditdirektivet (MCD)	<p>Kommissionen fremsatte i marts 2011 forslag vedrørende ansvarlig långivning ved lån med pant i fast ejendom. Forslaget indeholder krav om, at en udbyder af lån med pant i fast ejendom skal handle i overensstemmelse med god skik i forhold til deres kunder. Herudover er der regler ift. markedsføring, prækontraktuel information, oplysning om eventuel provision fra långiver, vurdering af forbrugerens kreditværdighed og tilladelse til kreditformidlere m.v.</p> <p>Det danske formandskab opnåede enighed i Rådet om forslaget. Det cypriske formandskab har indledt forhandlinger med Europa-Parlamentet om sagen, og det irske formandskab vil skulle fortsætte forhandlingerne. Det irske formandskab ventes at forsøge at nå til endelig enighed i sagen.</p>
Transparensdirektivet	<p>Forslag til revision af transparensdirektivet er fremsat den 26. oktober 2011 med henblik på at øge gennemsigtigheden i ejerstrukturer i selskaber, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked. F.eks. udvides de situationer, hvor man skal offentliggøre meddelelse om aktuel eller potentiel besiddelse af stemmerettigheder i selskabet. Dette sker med henblik på at forhindre såkaldt skjult ejerskab. Forslagets formål er desuden at mindske de administrative og økonomiske byrder ved at være optaget til handel på et reguleret marked, som særligt de små og mellemstore virksomheder skulle nyde gavn af ved at fjerne flere krav om offentliggørelse af oplysninger om f.eks. kvartalsrapportering.</p> <p>Det danske formandskab nåede generel enighed i Rådet om forslaget. Det cypriske formandskab har indledt forhandlinger med Europa-Parlamentet om sagen, som det irske formandskab vil skulle fortsætte.</p>
Revision af markedsmisbrugsdirektivet (MAR/MAD)	<p>Kommissionen har den 20. oktober 2011 fremsat både et forslag til en forordning (MAR) og et nyt direktiv (MAD) om markedsmisbrug. Formålet med forslaget er at styrke de regler, som skal</p>

	<p>modvirke markedsmisbrug på de finansielle markeder i form af f.eks. insiderhandel og kursmanipulation, som kan skade tilliden til de finansielle markeder. Formålet med revisionen er bl.a. at sikre konsistens med MIFID-direktivet (vedr. investeringsservice og værdipapirhandel generelt) og opdatere direktivet i lyset af markedsudviklingen siden vedtagelsen i 2003. Desuden søges det adresseret, at direktivet er blevet implementeret meget forskelligt i de enkelte lande.</p> <p>Der er under det cypriotiske formandskab nået enighed i Rådet om sagen ultimo 2012. Det irske formandskab ventes at indlede forhandlinger med Europa-Parlamentet.</p>
Revision af direktiv om markeder for finansielle instrumenter (MIFIR/MiFID)	<p>Kommissionen har den 20. oktober 2011 fremsat forslag til revision af direktivet om markeder for finansielle instrumenter (MiFID-direktivet), som trådte i kraft i 2007. Kommissionen har fremsat både et forslag til en forordning (MiFIR) og til et nyt direktiv (MiFID). MiFID regulerer investeringsserviceydelse og værdipapirmarkeder (børser o.l.) i EU. Formålet med revisionen er en opdatering af direktivet bl.a. i lyset af erfaringerne fra den finansielle krise. Forslaget indeholder en række forskellige elementer, herunder introduktion af en ny børstype, OTF ("Organised Trading Facility"), krav om før- og efterhandelsgennemsigthed for andre finansielle instrumenter end aktier, børspligt for standardiserede OTC("Over The Counter")-derivater, regulering af højfrekvent computerbaseret automatisk handel, nye bestemmelser om god ledelse, regulering af adgangen til det europæiske værdipapirmarked for værdipapirhandlere fra tredjelande, regulering af handel med råvarederivater, bedre investorbemyndelse og uafhængig rådgivning, ligesom den fælles europæiske værdipapirtilsynsmyndighed ESMA tildeles en større rolle i tilsynet med værdipapirhandel i EU.</p> <p>Det cypriotiske formandskab har fremlagt fremskridtsrapport om forslaget. Det irske formandskab ventes at arbejde for at nå enighed i Rådet om sagen og eventuelt derefter indlede forhandlinger med Europa-Parlamentet.</p>
Forslag om sammensatte investeringsprodukter (PRIPs)	<p>Kommissionen har den 3. juli 2012 fremsat forslag til forordning om sammensatte detailinvesteringsprodukter (fx investeringsforeninger, unit-link livsforsikringer, værdipapirer med pant i bagvedliggende aktiver m.v.) i 1. halvår 2012. Forslaget skal sikre, at forbrugerne får den rette information og behandling samt skabe lige konkurrencevilkår for alle sammensatte detailinvesteringsprodukter.</p> <p>Det cypriotiske formandskab har indledt forhandlinger i Rådet om forslaget. Det irske formandskab forventes at kunne nå enighed om forslaget i Rådet primo 2013, hvorefter forhandlingerne med Europa-Parlamentet vil kunne indledes.</p>
Revision af direktiv om investeringsforeninger (UCITS V)	<p>Kommissionen har den 3. juli 2012 fremsat forslag til revision af direktiv om investeringsforeninger (UCITS V). Formålet med forslaget vil primært være at revidere reglerne for depositarer samt aflønning.</p> <p>Det cypriotiske formandskab har indledt forhandlinger i Rådet om forslaget. Det irske formandskab forventes at kunne nå enighed om forslaget i Rådet primo 2013, hvorefter forhandlingerne med Europa-Parlamentet vil kunne indledes.</p>

Forsikringsmæglerdirektivet (IMD)	<p>Det eksisterende forsikringsformidlingsdirektiv er fra 2002 og har til formål at skabe ét marked for forsikringsformidling i EU. Kommissionen har den 3. juli 2012 fremsat forslag til revision af direktivet med det formål at øge harmoniseringen på området. Kommissionen peger eksempelvis på forbrugerinformation som et område, hvor der er behov for bedre harmonisering gennem flere fælles regler.</p> <p>Det cypriotiske formandskab har indledt forhandlinger i Rådet om forslaget. Det irske formandskab forventes at kunne nå enighed om forslaget i Rådet, hvorefter forhandlingerne med Europa-Parlamentet vil kunne indledes.</p>
Værdipapircentraler (CSD)	<p>Kommissionen har i marts 2012 fremsat forslag om regulering af værdipapircentraler (CSD'er – Central Securities Depositories"). Forslaget indeholder krav vedrørende CSD'ers adgang til andre CSD'er, definition af kernevirksomhed for en værdipapircentral, specifikation af hvilke typer accessorisk virksomhed (som principielt falder uden for kernevirksomheden, men som kan tillades virksomheden at udføre) det skal være tilladt for en værdipapircentral at udføre (specielt om det skal være muligt at varetage bankaktiviteter), samt specifikation af hvilke former for tilladelser en værdipapircentral behøver.</p> <p>Der er gennemført tekniske forhandlinger i Rådet under dansk og cypriotisk formandskab. Det er forventningen, at enighed om forslaget i Rådet vil afvente forhandlingerne om direktiv vedr. regulering af rettigheder i forbindelse med værdipapirer, der forventes fremsat i marts 2013 (se nedenfor).</p>

Skatte- og afgiftssager

Sag/initiativ/hjemmel	Forløb/status
Rentebeskatningsdirektivet	<p>Efter rentebeskatningsdirektivet skal medlemsstaterne sikre beskatningen af indkomst fra opsparing ved <i>automatisk</i> udveksling af oplysninger om rentebetaling fra en medlemsstat til en fysisk person i en anden medlemsstat. Luxembourg og Østrig har dog en overgangsordning, så de skal sikre beskatningen ved at opkræve kildeskat af rentebetalingen. Overgangsordningen udløber, så de to lande skal gå over til direktivets hovedregel om automatisk informationsudveksling, når Schweiz, Liechtenstein, Andorra, Monaco og San Marino accepterer at udveksle oplysninger efter <i>anmodning</i>.</p> <p>I forbindelse med vedtagelsen af direktivet indgik EU rentebeskatningsaftaler med Schweiz, Liechtenstein, Andorra, Monaco og San Marino, hvorefter disse lande sikrer beskatningen af indkomst fra opsparing i disse lande af en fysisk person i en EU-stat. Det sker også ved opkrævning af kildeskat.</p> <p>Kommissionen fremsatte 13. november 2008 forslag til direktiv om ændring af rentebeskatningsdirektivet. Der foreslås en række tekniske ændringer for at sikre direktivets effektivitet. Der har siden da ikke kunnet opnås afgørende fremskridt i forhandlingerne, idet Luxembourg og Østrig lægger vægt på dels, at der skal gennemføres samme tekniske ændringer i rentebeskatningsaftalerne med Schweiz m.fl., dels at få ændret betingelserne for ophøret af de to landes overgangsordning, så de kan</p>

	<p>fortsætte med kildeskatteordningen, indtil Schweiz m.fl. accepterer automatisk informationsudveksling.</p> <p>USA's nye FATCA-lov (Foreign Account Tax Compliance Act) kan få betydning for sagen, idet den i praksis tvinger udenlandske banker med USA-kunder til informationsudveksling med USA.</p> <p>Sagen ventes drøftet i ECOFIN igen i 1. halvår af 2013.</p>
Antisvigtafaler med europæiske 3.-lande	<p>EU og EU's medlemsstater har indgået en antisvigtafte med Schweiz, som har til formål at bekæmpe svig til skade for landenes finansielle interesser. Aftalen går bl.a. ud på udveksling af oplysninger til bekæmpelse af svig vedr. bl.a. moms og told, men ikke vedr. direkte skat.</p> <p>Kommissionen og Liechtenstein har forhandlet om en antisvigtafte, som også skal omfatte svig vedr. direkte skat. Forhandlingerne var tidligere meget vanskelige – især på grund af uenighed om betydningen af Liechtensteins regler om bankhemmelighed og særligt snævre definition af skattesvig, som ikke omfatter manglende selvangivelse af indtægter. Liechtenstein har afgivet erklæring over for OECD om, at landet vil give andre lande oplysninger vedr. direkte beskatning, herunder også bankoplysninger. Liechtenstein har indgået aftale herom med en række EU-medlemsstater, herunder Danmark, og USA. Liechtenstein er også villig til at indgå en antisvigtafte med EU og EU's medlemslande, som også omfatter bankoplysninger. Aftalen er imidlertid ikke indgået endnu, da Luxembourg og Østrig kæder sagen sammen med andre forslag, herunder især rentebeskatningsdirektivet. Når der er indgået en aftale med Liechtenstein, ventes forhandlinger om ændring af antisvigtaften med Schweiz, så den også omfatter direkte skat, samt forhandling om nye tilsvarende aftaler med Andorra, Monaco og San Marino.</p> <p>Sagen ventes ikke behandlet i ECOFIN i 1. halvår 2013.</p>
Adfærdskodeks for erhvervsbeskatning Mellemstatslig aftale af 1. december 1997.	<p>Arbejdet med adfærdskodeksen, der skal bidrage til at forhindre skadelig skattekonkurrence inden for selskabsbeskatningen, varetages af EU's adfærdskodeksgruppe, der løbende påser, at medlemsstaterne ophæver eller ændrer deres ordninger, som er i strid med kodeksen (rollback), og at medlemsstaterne ikke indfører nye ordninger i strid med kodeksen (standstill). Gruppen har siden 1. halvår 2009 haft et arbejdsprogram, som udover rollback og standstill også indeholder anti-misbrug, gennemsigtighed og informationsudveksling i sager om interne transaktioner mellem koncernforbundne selskaber (transfer pricing), administrativ praksis og forholdet til 3.-lande.</p> <p>ECOFIN har løbende modtaget rapporter om arbejdet i adfærdskodeksgruppen – senest i ECOFIN den 4. december 2012 – og ventes ligeledes behandlet i ECOFIN i 1. halvår af 2013.</p>
Selskabsbeskatning	<p>Kommissionen fremsatte den 16. marts 2011 forslag om den fælles konsoliderede selskabsskattebase (Common Consolidated Corporate Tax Base (CCCTB)).</p> <p>Forslaget omfatter selskaber, som har aktivitet i flere medlemsstater. I dag kan et selskab med aktivitet i flere medlemsstater blive beskattet i alle disse stater efter deres forskellige skatte-regler og under hensyn til de bilaterale dobbeltbeskatningsover-</p>

	<p>enskomster. Forslaget medfører, at selskabet kan vælge at opgøre en samlet skattepligtig indkomst efter ét sæt fælles EU-regler. Indkomsten fordeles mellem de berørte stater efter en fordelingsnøgle. Hver stat beskatter den del af selskabets indkomst, som henføres til den pågældende stat. Det er kun metoden til beregning af skattepligtig indkomst, der er fælles. Hver medlemsstat bestemmer selv sin skattesats. Formålet med forslaget er at reducere de administrative byrder for selskaber med grænseoverskridende aktivitet, gøre det lettere at gennemføre grænseoverskridende omstruktureringer og hindre dobbeltbeskatning inden for EU. Første tekniske gennemgang af direktivforslaget forventes afsluttet under irsk formandskab.</p> <p>Sagen ventes viderebehandlet i ECOFIN i 1. halvår af 2013.</p>
Renter og royalties	<p>Kommissionen fremsatte den 11. november 2011 et forslag til ændring af direktivet, som er fra 2003, og omhandler regler for, at en medlemsstat ikke beskatter renter og royalties, der betales af et selskab i dette land til et associeret selskab i en anden medlemsstat. Kommissionen foreslår, at en medlemsstats pligt til at undlade kildebeskatning af renter og royalties bliver betinget af, at det selskab, der modtager betalingen i en anden medlemsstat, er omfattet af en effektiv beskatning i denne stat. Kommissionen foreslår desuden at ændre definitionen af, hvornår et betalende selskab og et modtagende selskab er associeret, så den nuværende betingelse om direkte ejerskab på mindst 25 pct. ændres til direkte eller indirekte ejerskab på mindst 10 pct.</p> <p>Nogle medlemsstater mener, at den foreslåede betingelse om effektiv beskatning skal udformes, så en medlemsstat fortsat skal skattefritage royaltybetalinger fra denne stat til et selskab i en anden medlemsstat, som er omfattet af en særlig lav beskatning af royalties. Andre medlemsstater er imod dette, og nogle medlemsstater mener, at betingelsen om effektiv beskatning skal suppleres med en betingelse om en minimumsskat.</p> <p>Sagen ventes ikke behandlet i ECOFIN i 1. halvår 2013.</p>
Revision af energiafgiftsdirektivet	<p>Kommissionen fremsatte i april 2011 forslag til revision af energiafgiftsdirektivet, hvor målet er at sikre en mere rationel og målrettet energibeskatning, som kan være et centralt instrument til opfyldelse af EU's klima- og energimål. Med forslaget bliver CO₂-udledninger udenfor CO₂-kvotesystemet beskattet med en afgift på niveau med CO₂-kvoteprisen samtidig med, at der undgås overlapninger af de to systemer. Det foreslås at indføre en opdeling af den nuværende minimumsenergiavgift i en CO₂-komponent baseret på CO₂-indholdet i energiprodukterne og en energikomponent baseret på energiindholdet (GJ) i energiprodukterne. Sagen er teknisk behandlet på en række arbejdsgruppemøder under ungarsk, polsk, dansk og cyprisk formandskab. Rådet havde en første orienteringsdebat om forslaget den 22. juni 2012. Desuden godkendte Rådet den 4. december 2012 en statusrapport fra arbejdsgruppen. Det irske formandskab vil fortsætte forhandlingerne med udgangspunkt i denne rapport og et kompromisforslag fra det cypriske formandskab.</p> <p>Sagen ventes viderebehandlet i ECOFIN i 1. halvår af 2013.</p>
Afgift på finansielle transaktioner	<p>På ECOFIN i juni 2012 blev det konstateret, at der ikke kunne opnås enstemmig tilslutning til Kommissions forslag om en afgift</p>

	<p>på finansielle transaktioner, FTT. Elleve medlemsstater har efterfølgende anmodet Kommissionen om forstærket samarbejde om en FTT. Kommissionen har på baggrund heraf i oktober 2012 fremsat forslag til Rådet om bemyndigelse til, at de pågældende stater går videre med et forstærket samarbejde om en FTT. Bemyndigelsen er godkendt af Europa-Parlamentet i december 2012. Der arbejdes på en vedtagelse af bemyndigelsesforslaget hurtigst muligt. Kommissionen vil fremsætte substansforslaget om det forstærkede samarbejde, når bemyndigelsesforslaget er vedtaget.</p> <p>Sagen ventes drøftet på ECOFIN i 1. halvår 2013, første gang den 22. januar 2013.</p>
Styrkelse af bekæmpelse af skattesvig og skatteunddragelse	<p>Kommissionen har fremlagt en handlingsplan til styrkelse af bekæmpelsen af skattesvig og skatteunddragelse. Handlingsplanen indeholder et katalog med øjeblikkelige og kommende foranstaltninger, som kan hjælpe medlemslandene med at beskytte deres skattegrundlag og inddrive skattekrav.</p> <p>Handlingsplanens centrale nye initiativer er Kommissionens to henstillinger der vedrører hhv. tilskyndelse til anvendelse af minimumsstandarder i skatteforvaltningen i tredjelande og mht. at forhindre aggressiv skatteplanlægning. Handlingsplanen opfordrer derudover til hurtigere fremskridt for allerede fremsatte forslag, herunder de foreslåede ændringer af rentebeskatningsdirektivet og ændringer af de tilhørende aftaler med tredjelande, og fremlægger ideer til kommende initiativer vedr. skattesvig og -unddragelse.</p> <p>Sagen ventes behandlet på ECOFIN den 22. januar 2013.</p>
Tilladelse til brug af midlertidig omvendt betalingspligt for visse varer og ydelser (svigsbekæmpelse)	<p>Under cypriotisk formandskab blev forhandlingerne genoptaget om Kommissionens forslag fra 2009 om at udvide medlemsstaternes mulighed for at anvende omvendt betalingspligt (hvor køber afregner købsmomsen i stedet for sælger) for flere varer og ydelser end i dag. Efter forslaget vil medlemslandene fx kunne indføre omvendt betalingspligt på visse varer og ydelser, som der allerede er kendt svig med i flere EU-lande (fx levering af gas og el, mobiltelefoner, spillekonsoller, PC'ere og visse landbrugsprodukter) uden at påvise konkret svig og spørge Rådet først.</p> <p>Drøftelserne af forslaget ventes fortsat under det irske formandskab i 1. halvår 2013 og sagen kan komme på ECOFIN.</p>
Hurtig reaktionsmekanisme	<p>Kommissionen fremsatte i 2012 et forslag om at indføre en hurtig reaktionsmekanisme til bekæmpelse af svig. Under det nuværende momssystem er det muligt for den enkelte medlemsstat at anmode om en midlertidig tilladelse til at fravige momssystemets almindelige regler med det formål at hindre svig. Dette er imidlertid en langsom og omstændelig proces, som kan tage knap et år, idet der skal fremsættes et forslag for Rådet, som skal vedtages med enstemmighed.</p> <p>I lyset af dette og Kommissionens meddelelse om en momssystemets fremtid (KOM(2011)815) har Kommissionen foreslået en hurtig reaktionsmekanisme, så medlemsstater kan gribe hurtigt ind overfor pludselig opstået og massiv svig, som kan give betydelige og uoprettelige tab for medlemsstaterne.</p> <p>En sådan procedure vil kun tage ca. 1 måned ved brug af komi-</p>

	<p>tologi og giver medlemsstaterne en midlertidig tilladelse på maksimalt 1 år til at anvende omvendt betalingspligt (hvor køber afregner købsmomsen i stedet for sælger, samtidig med at han fratrækker salgsmomsen).</p> <p>Sagen ventes behandlet i ECOFIN i 1. halvår 2013.</p>
Fælles momsbestemmelser for rabatkuponer (vouchere)	<p>Kommissionen fremsatte i 2012 et forslag om ændring af momsdirektivet, for så vidt angår den momsmæssige behandling af transaktioner, som involverer rabatkuponer (vouchere). På nuværende tidspunkt finder der ikke fælles EU-regler på området, og medlemsstaterne har derfor i tidens løb udviklet forskellige nationale løsninger. Formålet med Kommissionens forslag er at skabe klarhed over, hvordan sådanne transaktioner skal behandles.</p> <p>Forslaget blev drøftet under det cypriotiske formandskab. Drøftelserne ventes fortsat under det irske formandskab i 1. halvår 2013.</p>
Forslag til gennemførelsesbestemmelser i forlængelse af en tidligere vedtaget direktivændring om ændret beskatningssted for elektroniske ydelser	<p>Kommissionen fremsatte i januar 2012 en forordning om gennemførelsesbestemmelser i forlængelse af en allerede vedtaget direktivændring. I direktivet ændres beskatningsstedet for elektroniske ydelser m.v. fra oprindelseslandet til forbrugslandet, når sådanne ydelser sælges fra et andet EU-land. De ventede gennemførelsesbestemmelser er nødvendige for, at direktivændringen kan træde i kraft den 1. januar 2015, idet de nationale IT-systemer skal ændres (den nuværende one-stop-shop ordning).</p> <p>Forslaget blev drøftet under det danske formandskab, og sagen blev vedtaget i ECOFIN i 2. halvår 2012.</p>
Forslag til gennemførelsesbestemmelser i forlængelse af en tidligere vedtaget direktivændring om ændret beskatningssted for elektroniske ydelser mm.	<p>Rådet vedtog i 2008, at fra den 1. januar 2015 skal teleydelser, radio- og tv-spredningsydelser og elektroniske ydelser, der sælges til ikke-afgiftspligtige personer, momses i kundens land i stedet for som i dag i sælgers land.</p> <p>Kommissionen fremsatte den 18. december 2012 forslag til nærmere regler for, hvordan virksomheder, der sælger disse ydelser, skal fastlægge, i hvilket land kunden hører hjemme, og dermed i hvilket land ydelsen skal momses.</p> <p>Forhandlingerne ventes at blive påbegyndt under det irske formandskab i 1. halvår af 2013.</p>
Fiscalis 2020 og Customs 2020	<p>Kommissionen fremsatte i 2011 et forslag - FISCUS - om at fusionere og forlænge Fiscalis-programmet (program for samarbejde på teknisk niveau om skat) og Customs-programmet (program for samarbejde på teknisk niveau om told). Under det danske formandskab i 1. halvår 2012 blev Rådet og Europa-Parlamentet imidlertid enige om at splitte de to programmer igen. Kommissionen har derfor i 2. halvår 2012 fremsat to nye forslag om henholdsvis Fiscalis 2020 og Customs 2020. Forslaget har været drøftet under det cypriotiske formandskab, og drøftelserne ventes fortsat under det irske formandskab i 1. halvår 2013.</p> <p>Det ventes, at såvel Fiscalis 2020 som Customs 2020 vil blive vedtaget under det irske formandskab.</p>
Struktureret dialog om skattepolitikken under Konkurrenceevnepagten (Europlus-	<p>Det irske formandskab vil fortsætte den strukturerede dialog om skattepolitik inden for rammerne af Konkurrenceevnepagten ("Europluspagten"), særligt med henblik på at udveksle bedste</p>

pagten)	praksis, undgå skadelig praksis og fremme forslag til at bekæmpe svig og skatteunddragelse. ECOFIN vedtog senest en rapport herom til Det Europæiske Råd i december 2012. Sagen ventes behandlet i ECOFIN i 1. halvår 2013.
---------	---

Andre sager

Sag/initiativ/hjemmel	Forløb/status
IMF/G20-møder	ECOFIN ventes løbende at drøfte og følge op på IMF- og G20-møder, særligt IMF's forårsmøde og G20-møder for økonomi- og finansministre.

Dagsordenspunkt 2: Europæisk semester: Kommissionens Vækstundersøgelse 2013

Resumé

Det europæiske semester blev indledt med Kommissionens vækstundersøgelse (Annual Growth Survey). Frem mod det økonomiske topmøde i det Europæiske Råd (DER) i marts 2013 vil ECOFIN drøfte den årlige vækstundersøgelse og udarbejde rådskonklusioner til brug for stats- og regeringscheferne. På DER i marts forventes stats- og regeringscheferne på baggrund af vækstundersøgelsen og rådskonklusioner at vedtage generelle økonomisk-politiske retningslinjer for medlemslandene. Landene ventes at tage højde for disse retningslinjer i deres stabilitets- eller konvergensprogrammer samt nationale reformprogrammer. På baggrund af medlemslandenes programmer udarbejder Kommissionen vurderinger samt udkast til rådsudtalelser og landespecifikke anbefalinger, der skal vedtages af ECOFIN. På DER i juni 2013 forventes stats- og regeringscheferne at endossere de landespecifikke anbefalinger. Landene ventes herefter at tage højde for anbefalingerne i deres efterfølgende arbejde med den nationale økonomiske politik.

Baggrund

Kommissionens årlige vækstundersøgelse, der indleder det europæiske semester, fokuserer på de overordnede økonomisk-politiske udfordringer i EU.

Det europæiske semester 2013 blev indledt med offentliggørelsen af Kommissionens årlige vækstundersøgelse d. 28. november 2012. Vækstundersøgelsen blev præsenteret af Kommissionen på ECOFIN d. 4. december 2012, og DER hilste vækstundersøgelsen velkommen på topmødet den 13.-14. december 2012.

Indhold

Vækstundersøgelsen 2013 består af en overordnet rapport samt tre delrapporter, der adresserer hhv. de makroøkonomiske udfordringer, de beskæftigelsesmæssige udfordringer og status for integrationen af det indre marked. De generelle anbefalinger i den årlige vækstundersøgelse 2013 er på linje med anbefalingerne i vækstundersøgelsen 2012.

I vækstundersøgelsen lægger Kommissionen op til, at man i EU – på såvel nationalt plan som EU-plan – især har fokus på 1) fortsættelse af en differentieret og vækstfremmende finanspolitisk konsolidering, 2) genetablering af normale lånemuligheder for erhvervslivet, 3) fremme af vækst og konkurrenceevne i dag og i fremtiden, 4) håndtering af arbejdsløsheden og de sociale konsekvenser af krisen, og 5) modernisering af den offentlige forvaltning.

Vækstundersøgelsen indeholder generelle analyser, eksempler på gennemførte tiltag i medlemslandene og kommer med overordnede anbefalinger til euro-området og EU som helhed, men indeholder ikke landespecifikke anbefalinger.

Frem til DER-mødet i marts 2013 vil relevante rådsformationer drøfte de beskrevne udfordringer og anbefalinger i Kommissionens vækstundersøgelse.

Vækstundersøgelsen vil være genstand for substansdrøftelser i ECOFIN den 22. januar og den 12. februar, hvor der ventes vedtagelse af rådskonklusioner. På DER i marts 2013 skal stats- og regeringscheferne på den baggrund vedtage overordnede politisk-økonomiske retningslinjer til medlemslandene. Retningslinjerne fra DER markerer afslutningen på den første fase af det europæiske semester.

På baggrund af DER's generelle økonomisk-politiske retningslinjer udarbejder medlemslandene deres stabilitets- eller konvergensprogrammer samt nationale reformprogrammer i april. Kommissionen præsenterer en vurdering af programmerne i maj og fremlægger udkast til udtalelser om programmerne og landespecifikke anbefalinger mhp. behandling og enighed i ECOFIN. På mødet i juni forventes DER at tilslutte sig Rådets endelige landespecifikke anbefalinger, hvorefter ECOFIN formelt vil vedtage dem på ECOFIN-mødet i juli.

Det irske formanskab har præsenteret følgende tentative tidsplan for det europæiske semester 2013 (for så vidt angår ECOFIN):

Første fase frem til forårstopmøde i DER marts 2013

- December-februar: Drøftelser af vækstundersøgelsen i ECOFIN og andre relevante rådsformationer.
- Januar 2013: Møder mellem Kommissionen og medlemslandene vedrørende vækstundersøgelsen.
- 22. januar 2013: Generel drøftelse af vækstundersøgelsen og præsentation af tidsplanen for det europæiske semester på ECOFIN.
- 12. februar 2013: ECOFIN udarbejder rådskonklusioner på baggrund af bl.a. Kommissionens vækstundersøgelse.
- 14.-15. marts 2013: På forårstopmødet udarbejder DER generelle politisk-økonomiske retningslinjer samt forpligtelserne givet i forbindelse med euro-pluspagten med udgangspunkt i bl.a. vækstundersøgelsen.

Anden fase frem til DER i juni 2013

- April: medlemslandene fremlægger stabilitets- eller konvergensprogrammer samt nationale reformprogrammer, der tager højde for DER's generelle økonomisk-politiske retningslinjer.
- Maj: Kommissionen fremlægger landespecifikke rapporter og udkast til udtalelser og landespecifikke anbefalinger.
- 21. juni: ECOFIN opnår politisk enighed om rådsudtalelser vedrørende de nationale stabilitets- og konvergensprogrammer samt landespecifikke anbefalinger.
- 27.-28. juni: DER tilslutter sig de endelige landespecifikke anbefalinger og eventuelle henstillinger mht. makroøkonomiske ubalancer.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Ikke relevant.

Statsfinansielle konsekvenser

Ikke relevant.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Det styrkede makroøkonomiske samarbejde og overvågning ventes at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser, i det omfang en sådan overvågning gennem en konsistent implementering af reglerne bidrager til at understøtte makroøkonomisk stabilitet og sikrer en bæredygtig vækst og beskæftigelse i medlemslandene.

Høring

Sagen har ikke været sendt i høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg blev orienteret om den årlige vækstundersøgelse 2013 fra Kommissionen forud for ECOFIN d. 4. december 2012.

Holdning

Regeringens holdning

Regeringen er generelt enig i de fem overordnede prioriteter fremlagt i Kommissionens årlige vækstundersøgelse for 2013. Regeringen forventer at tage den tentative tidsplan for det europæiske semester 2013 samt den generelle ECOFIN-drøftelse til efterretning.

Andre landes holdning

EU-landene ventes generelt at tage den tentative tidsplan for det europæiske semester 2013 samt den generelle ECOFIN drøftelse til efterretning.

Dagsordenspunkt 3: Opfølgning på Det Europæiske Råd den 13.-14. december 2012

Resumé

Det Europæiske Råd (DER) drøftede på sit møde d. 13.-14. december 2012 en række spørgsmål af relevans for ECOFIN. Det gælder spørgsmål knyttet til styrkelsen af det økonomiske samarbejde (ØMU-rapporten mv.), herunder især arbejdet med et fælles banktilsyn og tilknyttede elementer i en bankunion. Det gælder desuden det europæiske semester for 2013, som blev igangsat i kraft af Kommissionens årlige vækstundersøgelse samt bl.a. spørgsmål vedr. det indre marked.

På det kommende ECOFIN ventes en orientering og evt. en opfølgende drøftelse, men der ventes ikke at blive lagt op til konkrete beslutninger.

Baggrund og indhold

På det kommende ECOFIN ventes en opfølgning på mødet i Det Europæiske Råd (DER) d. 13.-14. december 2012 for så vidt angår de dele, der er relevante for ECOFIN. Emnerne drøftes generelt allerede regelmæssigt i ECOFIN-regi, herunder f.eks. de konkrete finansielle lovgivningssager, og opfølgningen på DER ventes ikke i sig selv at give anledning til konkrete beslutninger el. lign.

DER drøftede d. 13.-14. december 2012 bl.a. DER-formandens endelige ØMU-rapport, som i forlængelse af tidligere rapporter fremlagt forud for DER-møderne i juni og oktober 2012 indeholder overvejelser om mulige styrkelser af det økonomiske samarbejde inden for temaerne om hhv. en integreret finansiell ramme ("bankunion" mv.), finanspolitiske rammer, øvrig økonomisk-politisk koordinering samt demokratisk legitimitet.

DER-konklusionerne lægger vægt på færdiggørelse og implementering af de allerede vedtagne eller planlagte reformer af det økonomiske samarbejde (six-pack'en, two-pack'en, finanspagten mv.). Desuden lægges vægt på den endelige vedtagelse af forslaget om en fælles banktilsynsmekanisme i opfølgning på aftalen i ECOFIN den 13. december 2012 og forslaget vedr. kapitalkrav (CRR/CRD-IV) i opfølgning på aftalen i ECOFIN den 15. maj 2012 samt enighed og vedtagelse af de allerede fremlagte forslag om revision af indskydergarantidirektivet (DGS) og krisehåndtering i banksektoren (afvikling af nødlidende kreditinstitutter mv.). DER-konklusionerne lægger også vægt på det kommende forslag om en fælles afviklingsmekanisme for lande, der deltager i den fælles tilsynsmekanisme. DER-konklusionerne fastslår, at den fælles afviklingsmekanisme bør baseres på bidrag fra den finansielle sektor og omfatte passende og effektive bagstopperordninger ("backstop"), som er finanspolitisk neutrale på mellem- og lang sigt i kraft af at evt. offentlig støtte efterfølgende finansieres af den finansielle sektor.

DER-konklusionerne betoner også eurolandenes arbejde med at operationalisere rammerne for, at eurolandenes lånemekanisme ESM vil kunne yde direkte kapitalindskud i nødlidende banker i eurolandene (dvs. uden om det pågældende eurolands offentlige finanser) efter etableringen af en effektiv fælles banktilsynsmekanisme.

I forlængelse af ØMU-rapporten lægger DER-konklusionerne desuden op til, at DER på sit møde i juni 2013 nærmere skal drøfte spørgsmål vedr. koordineringen af større nationale reformer, den sociale dimension af ØMU'en, muligheden for kontraktuelle aftaler med medlemslandene vedr. gennemførelse af strukturreformer og tilknyttede solidaritetsmekanismer. Kommissionen har i sit indspil til ØMU-debatten (det såkaldte "blueprint" af 28. november 2012) annonceret at ville fremlægge konkrete forslag vedr. kontraktuelle aftaler og forhåndskoordineret af større økonomiske reformer. DER-konklusionerne lægger også op til yderligere styrkelser af styringen i euroområdet i

forlængelse af bl.a. bestemmelserne herom i finanspagten. Der lægges op til, at euro-landenes stats- og regeringschefer i forbindelse med DER i marts 2013 vedtager nærmere arbejdsprocedurer eller en forretningsorden for deres møder, herunder i overensstemmelse med bestemmelserne herom i finanspagten.

Endelig igangsatte DER d. 13.-14. december også arbejdet med det europæiske semester for 2013 på basis af Kommissionens årlige vækstanalyse. DER-konklusionerne gjorde desuden bl.a. status på det igangværende arbejde med relanceringen af det indre marked og fremhævede vigtigheden af fremskridt på en række sager på dette område, der behandles i konkurrenceevnerådet.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Ikke relevant.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Sagen har ikke direkte lovgivningsmæssige konsekvenser.

Statsfinansielle konsekvenser

Sagen har ikke direkte statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ikke direkte samfundsøkonomiske konsekvenser.

Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen om opfølgning på DER d. 13.-14. december har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Holdning

Dansk holdning

Fra dansk side kan en evt. orientering og opfølgende drøftelse af spørgsmålene på DER tages til efterretning. Danmark ser positivt på DER-konklusionerne, herunder konklusionernes resultat af drøftelserne vedr. styrkelse af ØMU'en gennem 2012 og deres fokus på implementering af de allerede besluttede reformer af det økonomiske samarbejde samt vægten på det videre arbejde med finansiel regulering og bankunionen, herunder principperne for den kommende fælles afviklingsordning for lande i den fælles tilsynsmekanisme.

Andre landes holdning

Medlemslandene ventes generelt at tage en evt. orientering og opfølgende drøftelse af spørgsmålene på DER til efterretning.

Dagsordenspunkt 4: Meddelelse og handlingsplan til styrkelse af bekæmpelsen af skattesvig og skatteunddragelse

KOM(2012)722

Resumé

I en meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet har Kommissionen fremlagt en handlingsplan til styrkelse af bekæmpelsen af skattesvig og skatteunddragelse. Handlingsplanen indeholder et katalog med øjeblikkelige og kommende foranstaltninger, som kan hjælpe medlemslandene med at beskytte deres skattegrundlag og inddrive skattekrav. Kommissionen ventes at præsentere meddelelsen på ECOFIN den 22. januar 2013.

Baggrund

Det Europæiske Råd opfordrede på topmødet i marts 2012 Kommissionen til at undersøge, hvordan man konkret kan styrke bekæmpelsen af skattesvig og skatteunddragelse, bl.a. i forbindelse med tredjelande.

På den baggrund fremlagde Kommissionen den 6. december 2012 en meddelelse til Parlamentet og Rådet med en handlingsplan for en mere effektiv indsats fra EU's side mod skattesvig og skatteunddragelse. I forlængelse heraf vedtog Kommissionen den 6. december 2012 to henstillinger, som tilskynder medlemsstaterne til at vedtage umiddelbare og samordnede foranstaltninger, der kan rette op på bestemte presserende problemer inden for skattesvig og skatteunddragelse.

Indhold

Kommissionens meddelelse gør gældende, at skattesvig og skatteunddragelse indeholder en væsentlig grænseoverskridende dimension. Medlemsstaterne kan kun imødegå dette problem effektivt, hvis de arbejder sammen.

Handlingsplanens centrale nye initiativer er Kommissionens to henstillinger, der vedrører hhv. tilskyndelse til anvendelse af minimumsstandarder i skatteforvaltningen i tredjelande og aggressiv skatteplanlægning. Handlingsplanen opfordrer derudover til hurtigere fremskridt for allerede fremsatte forslag, herunder de foreslåede ændringer af rentebeskatningsdirektivet og ændringer af de tilhørende aftaler med tredjelande, og fremlægger ideer til kommende initiativer vedr. skattesvig og –unddragelse.

Tilskyndelse til anvendelse af minimumsstandarder for god forvaltningspraksis i skatteforvaltningen i tredjelande

Den første henstilling omhandler foranstaltninger, der kan tilskynde tredjelande – herunder jurisdiktioner, som normalt betegnes som skattely – til at anvende minimumsstandarder for god forvaltningspraksis på skatteområdet. Kommissionen fremlægger en række principper for en hensigtsmæssig skatteforvaltning, herunder gennemsigtighed og udveksling af oplysninger til brug i skattesager samt afskaffelse af skatteordninger, som er skadelige for andre lande. EU-landene reagerer på forskellige måder for at værne imod og bekæmpe skatteunddragelse i tilfælde, hvor disse tredjelande ikke følger disse minimumsstandarder. Det indre marked har medført, at virksomheder med transaktioner med disse jurisdiktioner strukturerer transaktionerne via den medlemsstat, der på skatteområdet har de svageste værneregler imod skatteunddragelse samt aggressiv skatteplanlægning.

Handlingsplanen og den pågældende henstilling opfordrer medlemsstaterne til at vedtage og anvende dels fælles kriterier til at udpege skattely og placere dem på nationale sorte lister over tredjelande, som ikke lever op til standarderne, og dels en 'værktøjskasse' med særlige foranstaltninger, som skal tilskynde disse tredjelande til at anvende EU's standarder for god skattepraksis. Det kan fx indebære genforhandling eller suspension af dobbeltbeskatningsaftaler, eller at EU bidrager med ekspertkom-

petencer til medlemslande der aktivt og effektivt ønsker at bekæmpe skatteunddragelse samt aggressiv skatteplanlægning.

Aggressiv skatteplanlægning

Baggrunden for henstillingen om aggressiv skatteplanlægning er, at nogle virksomheder bruger komplekse, til tider kunstige, arrangementer, som medfører, at deres beskatning flyttes til andre jurisdiktioner inden for EU eller udenfor, herunder til skattely. Virksomhederne kan udnytte mismatch i nationale lovgivninger til at sikre sig, at visse indkomsttyper ikke beskattes nogen steder, eller udnytte forskelle i skatteniveauer.

Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til at forbedre deres dobbeltbeskatningsaftaler for at forhindre, at disse aftaler kan medføre dobbelt ikke-beskatning. Medlemsstaterne opfordres også til at vedtage en fælles generel regel om anti-misbrug, hvor de tager højde for kunstige arrangementer, der kun gennemføres for at opnå skattebesparelse, og i stedet foretager beskatningen på grundlag af faktiske økonomiske indhold, herunder hvor den økonomiske aktivitet faktisk har fundet sted.

Kommissionen tilskynder medlemsstaterne til at underrette Kommissionen om foranstaltninger til efterlevelse af henstillingerne. Kommissionen vil offentliggøre en rapport om anvendelsen af henstillingerne senest om tre år.

Hurtigere fremskridt for allerede fremsatte forslag

Kommissionen opfordrer til hurtige fremskridt med de allerede fremsatte forslag, særligt forslaget til revision af rentebeskatningsdirektivet, vedtagelse af mandat til Kommissionen om forhandling om tilsvarende revisioner af rentebeskatningsaftalerne med relevante tredjelande (Schweiz, Liechtenstein, Andorra, Monaco og San Marino), underskrivelse af den færdigforhandlede anti-svigsaftale med Liechtenstein og mandat til forhandlinger af tilsvarende anti-svigsaftaler med de andre relevante tredjelande samt vedtagelse af to forslag om hurtig reaktionsmekanisme til bekæmpelse af moms-svig og valgfri anvendelse af ordningen med omvendt moms-betalingspligt.

Desuden opfordrer Kommissionen til forbedringer af Adfærdskodeksen for erhvervsbeskatning, herunder en udvidelse til at omfatte særlige (gunstige) skatteordninger for udlændinge og velhavende personer.

Kommissionen nævner et nyt IT-værktøj "TIN on Europa" (TIN = Tax Identification Number), som kan give f.eks. finansielle institutioner mulighed for hurtigt at kunne identificere og registrere skatteregistreringsnumre i grænseoverskredende relationer, samt et IT-værktøj til udveksling af oplysninger mellem skattemyndigheder i forskellige medlemsstater.

Endvidere bebuder Kommissionen yderligere tiltag, herunder at man vil undersøge behovet for forbedringer af direktiverne om beskatning af moder-og datterselskaber, beskatning af renter og royalties mellem selskaber m.v., fremme af EU-standarder og værktøjer (særligt fremme af princippet om automatisk informationsudveksling på globalt plan), styrket samarbejde mellem skattemyndigheder og andre retshåndhævende instanser (især myndigheder ansvarlig for bekæmpelse af pengevidvask, retssikkerhed og social sikkerhed).

Kommissionen vil endvidere udarbejde en kodeks for skatteydere, som udstikker bedste praksis for at fremme samarbejde og tillid mellem skattemyndigheder og skatteydere.

Kommissionen nævner endelig overordnede ideer til initiativer vedr. bekæmpelse af skattesvig og –undragelse på mellemlang og lang sigt, herunder udvikling af nye elektroniske formater til automatisk udveksling af oplysninger, retningslinjer for sporing af pengestrømme og mulige tekniske tiltag til forbedret overholdelse af skattereglerne.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant for handlingsplanen. Henstillingerne har hjemmel i Artikel 292.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Foreligger ikke.

Gældende dansk ret og forslagens konsekvenser herfor

Handlingsplanen har ikke i sig selv konsekvenser for dansk ret.

Statsfinansielle konsekvenser

Handlingsplanen har ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Handlingsplanen har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser.

Høring

Ikke relevant.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Handlingsplanen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Holdning

Dansk holdning

Fra regeringens side er man generelt positiv i forhold til meddelelsens overordnede mål om en mere effektiv bekæmpelse af skattesvig og skatteunddragelse.

Andre landes holdning

EU-landene ventes overordnet at være positive over for handlingsplanens generelle principper, men landenes konkrete holdninger kendes endnu ikke.

Dagsordenspunkt 5: Bemyndigelse af forstærket samarbejde om afgift på finansielle transaktioner

KOM(2012) 631

Resumé

Elleve lande har anmodet Kommissionen om forstærket samarbejde i sagen om en afgift på finansielle transaktioner. Kommissionen har på den baggrund d. 23. oktober 2012 fremsat forslag til Rådet om bemyndigelse til, at gruppen af interesserede lande går videre med det forstærkede samarbejde. Kommissionen anser kriterierne herfor for opfyldt. Bemyndigelsen er godkendt af Europa-Parlamentet ifm. plenaren d. 10.-13. december 2012, jf. proceduren for forstærket samarbejde. Der er derfor lagt op til en mulig vedtagelse af bemyndigelsen på ECOFIN d. 22. januar 2013. Kommissionen vil kunne fremsætte substansforslaget om det forstærkede samarbejde, når bemyndigelsesforslaget er vedtaget.

Der henvises i øvrigt til samlenotat forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN d. 8. november 2011, d. 13. marts, d. 22. juni, d. 9. oktober, d. 13. november 2012 og d. 4. december 2012.

Baggrund

Drøftelserne på EU-niveau, herunder i ECOFIN d. 22. juni og på Det Europæiske Råds (DER's) møde d. 28.-29. juni 2012, har vist, at der ikke kan opnås den nødvendige (enstemmige) støtte til Kommissionens forslag til en afgift på finansielle transaktioner (FTT) eller indførelse af en anden form for finansiel transaktionsafgift i alle EU-lande. Forhandlingssituationen indebærer således, at de EU-lande, som ønsker at indføre en koordineret finansiel transaktionsafgift, må afsøge andre muligheder for etablering af et sådant samarbejde. Lissabon-traktaten åbner i den forbindelse for, at der kan etableres et såkaldt forstærket samarbejde på områder, som ikke er EU-ene-kompetence (fx på skatteområdet). Et kriterium for forstærket samarbejde er bl.a. at mindst ni lande deltager.

Tyskland, Frankrig, Belgien, Portugal, Østrig, Grækenland, Slovenien, Italien, Spanien, Estland og Slovakiet - i alt elleve lande - har anmodet Kommissionen om forstærket samarbejde om en finansiel transaktionsafgift. Det er muligt, at også andre lande vil ønske at deltage i det forstærkede samarbejde. Kommissionen har på den baggrund d. 23. oktober 2012 fremsat forslag til Rådet om bemyndigelse til, at gruppen af interesserede lande går videre med det forstærkede samarbejde.

Sagen blev senest drøftet på ECOFIN d. 4. december 2012. Forslaget behandles nu på teknisk niveau mhp. vedtagelse.

Indhold

Generelt om processen for forstærket samarbejde

EU har kun anvendt traktatens bestemmelser om at etablere et forstærket samarbejde i få tilfælde, senest i sagen om EU-patentet. ECOFIN har endnu ikke erfaringer med forstærket samarbejde.

Forstærket samarbejde har hjemmel i artikel 20 i Traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og i sjette del, afsnit III (artikel 326-334), i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF). Indledning af et forstærket samarbejde forudsætter at følgende betingelser er opfyldt:

- Et forstærket samarbejde skal indføres inden for rammerne af Unionens ikke-eksklusive kompetencer (TEU artikel 20, stk. 1).
- Et forstærket samarbejde skal være en sidste udvej, når de tilstræbte mål ikke kan nås inden for en rimelig frist af Unionen som helhed (TEU artikel 20, stk. 2).
- Mindst ni medlemsstater skal deltage i et forstærket samarbejde (TEU artikel 20, stk. 2).
- Et forstærket samarbejde skal tage sigte på at fremme Unionens mål, beskytte dens interesser og styrke integrationsprocessen (TEU artikel 20, stk. 1).
- Et forstærket samarbejde skal overholde traktaterne og gældende EU-ret (TEUF artikel 326).
- Et forstærket samarbejde må ikke skade det indre marked eller den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed og må ikke medføre begrænsning af eller forskelsbehandling i samhandelen mellem medlemsstaterne eller fordrejning af konkurrencevilkårene (TEUF artikel 326).
- Et forstærket samarbejde skal respektere ikke-deltagende medlemsstaters rettigheder, beføjelser og forpligtelser (TEUF artikel 327).
- Et forstærket samarbejde skal ske på et af de områder, der er nævnt i traktaterne (TEUF artikel 329 stk. 1).

Retsakter, der vedtages inden for rammerne af et forstærket samarbejde, er ifølge TEU artikel 20 kun bindende for de deltagende medlemsstater. Alle øvrige medlemsstater kan til enhver tid tilslutte sig et forstærket samarbejde.

Forstærket samarbejde kan indledes, når Rådet fastslår, at der ikke vil kunne opnås den nødvendige grad af enighed om et forslag. De medlemsstater, som ønsker at indføre et forstærket samarbejde, retter en anmodning til Kommissionen, hvori de nærmere angiver anvendelsesområdet for det påtænkte forstærkede samarbejde og de mål, der tilstræbes opfyldt hermed. Kommissionen tager efterfølgende stilling til, om de formelle krav herfor er opfyldt, jf. ovenfor.

Hvis det vurderes, at forudsætningerne herfor er opfyldt, fremlægger Kommissionen et forslag til bemyndigelse til at indlede forstærket samarbejde samt forslag til det konkrete samarbejde. Bemyndigelsen til at indlede et forstærket samarbejde gives af Rådet efter forslag fra Kommissionen og efter Europa-Parlamentets godkendelse. Kommissionen skal over for de berørte lande begrunde, hvis der ikke fremsættes et forslag. Såfremt bemyndigelsen gives, behandles det efterfølgende forslag fremsat af Kommissionen af alle lande i Rådet, idet kun de lande, som deltog i det forstærkede samarbejde, har stemmeret herom.

Forslag til bemyndigelse af forstærket samarbejde

Kommissionen har d. 23. oktober 2012 fremsat forslag til Rådet om bemyndigelse til, at gruppen af interesserede lande går videre med det forstærkede samarbejde, jf. processen beskrevet ovenfor. Kommissionen har vurderet, at kriterierne herfor er opfyldt. Rådets bemyndigelse vil skulle vedtages med kvalificeret flertal af alle lande i Rådet. Forslaget vil skulle godkendes af Europa-Parlamentet, jf. ovenfor. Bemyndigelsen er godkendt af Parlamentet ifm. plenaren d. 10.-13. december 2012.

Kommissionen vurderer, at det er passende og rettidigt at iværksætte et forstærket samarbejde på området. Nogle medlemslande har ifølge Kommissionen vedtaget yderligere tiltag vedr. beskattningen af den finansielle sektor i lyset af krisen. Kommissionen vurderer, at et forstærket samarbejde om en finansiel transaktionsafgift vil bidrage til at reducere en heraf afledt skattemæssig fragmentering af det indre marked for finansielle tjenester og sikre, at de finansielle institutioner yder et rimeligt bidrag til dækning af omkostningerne forårsaget af krisen, samt at sektoren beskattes på lige fod med andre sektorer. Kommissionen vurderer desuden, at forslaget vil bidrage til at reducere omfanget af den type af finansielle transaktioner, der ikke vurderes at øge effektiviteten på finansmarkederne.

Kommissionens oprindelige FTT-forslag omfatter som udgangspunkt alle finansielle transaktioner, herunder transaktioner med aktier, obligationer, derivater mv. Kommissionen har i sit forslag til bemyndigelse af det forstærkede samarbejde tilkendegivet, at et forslag til indholdet af det forstærkede samarbejde i det store hele vil blive baseret på Kommissionens oprindelige FTT-forslag fsva. anvendelsesområde og formål. Kommissionen har tilkendegivet, at man vil undersøge, hvorvidt visse tilpasninger af det oprindelige forslag er nødvendige i lyset af, at et mindre antal af lande deltager i det forstærkede samarbejde ift. det oprindelige FTT-forslag, som omfattede alle EU-lande.

ECOFIN d. 22. januar 2013

Der arbejdes på en vedtagelse af bemyndigelsesforslaget hurtigst muligt. Sagen ventes drøftet igen på det kommende ECOFIN d. 22. januar 2013. Efter Europa-Parlamentets godkendelse er der lagt op til en vedtagelse af bemyndigelsen på ECOFIN-mødet. Vedtagelse af bemyndigelsen vil skulle kræve, at mindst et kvalificeret flertal af lande er for.

Kommissionen vil kunne fremsætte substansforslaget om det forstærkede samarbejde, når bemyndigelsesforslaget er vedtaget. Der ventes samtidig fremlagt en konsekvensanalyse vedr. substansforslaget. Også substansforslaget vedr. det forstærkede samarbejde vil skulle forhandles i Rådet, idet kun deltagende lande stemmer herom, jf. ovenfor. Tidspunktet for, hvornår et forstærket samarbejde vil kunne indledes, vil afhænge af disse forhandlinger.

Hjemmelsgrundlag

Forstærket samarbejde har hjemmel i artikel 20 i TEU og i sjette del, afsnit III (artikel 326-334), i TEUF. Bemyndigelsen til at indlede et forstærket samarbejde gives af Rådet efter forslag fra Kommissionen og efter Europa-Parlamentets godkendelse.

Nærhedsprincippet

Kommissionen vurderer i forslaget til bemyndigelse af det forstærkede samarbejde, at et sådant samarbejde indføres inden for rammerne af Unionens ikke-eksklusive kompetencer. Kommissionen vurderer desuden, at et forstærket samarbejde respekterer ikke-deltagende medlemsstaters rettigheder, beføjelser og forpligtelser.

Regeringens vurdering er, at forslaget til bemyndigelse af det forstærkede samarbejde er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Der foreligger endnu ikke et konkret forslag, som skal danne grundlag for det forstærkede samarbejde om en finansiel transaktionsafgift.

Europa-Parlamentets udtalelser

Kommissionens FTT-forslag for alle EU-lande blev efter dets fremsættelse forelagt Europa-Parlamentet i overensstemmelse med proceduren i TEUF artikel 113, hvorefter Europa-Parlamentet skal høres. Ifølge Parlamentets betænkning fra maj 2012 støtter Parlamentet Kommissionens FTT-forslag. Parlamentet lægger bl.a. vægt på, at en gruppe medlemsstater kan indføre en FTT gennem et forstærket samarbejde, jf. traktatens bestemmelser, hvis det ikke er muligt at opnå enighed blandt alle EU-lande om en FTT.

Bemyndigelsesforslaget skal godkendes af Parlamentet inden ECOFINs vedtagelse, jf. ovenfor. Bemyndigelsen er godkendt af Parlamentet ifm. plenaren d. 10.-13. december 2012. Godkendelsen indebærer, at Parlamentet giver sin bemyndigelse til det forstærkede samarbejde om en FTT blandt gruppen af interesserede lande. I godkendelsen opfordrer Parlamentet desuden til, at substansforslaget behandles i den almin-

delige lovgivningsprocedure pba. af artikel 333(2) i TEUF. Artiklen siger, at Rådet efter enstemmighed kan vedtage en afgørelse om, at man anvender den almindelige lovgivningsprocedure til at vedtage retsakter i et forstærket samarbejde. Artikel 330 præciserer, at enstemmighed i Rådet under forstærket samarbejde kun tæller de deltagende medlemsstaters stemmer.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Forslaget til bemyndigelse af det forstærkede samarbejde har ikke konsekvenser for gældende dansk ret. Der foreligger endnu ikke et konkret substansforslag, som skal danne grundlag for det forstærkede samarbejde.

Statsfinansielle konsekvenser

En beslutning om at bemyndige interesserede lande til at indlede forstærket samarbejde har ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser.

For Danmark skønnes en afgift på finansielle transaktioner, såfremt den indføres i Danmark, at ville medføre et umiddelbart merprovenu. Størrelsen af provenuet er usikkert, og vil afhænge af afgiftens konkrete form samt en række faktorer og antagelser om bl.a. den forventede udflytning af finansiell aktivitet, overvæltning af afgiften og de finansielle markeders reaktion m.v. En afgift på finansielle transaktioner vil givetvist medføre øgede handelsomkostninger for forbrugerne af finansielle ydelser. De øgede omkostninger for forbrugerne af de finansielle ydelser vil reducere grundlaget for en række andre skatter og afgifter, herunder aktieavancebeskatningen, pensionsafkastbeskatningen og pensionsbeskatningen mv. Afgiften vil derfor givetvist medføre et mindre provenu fra de berørte skatter og afgifter, hvilket vil reducere det samlede forventede provenu fra afgiften. For handel med statspapirer er der isoleret set en sandsynlighed for, at et merprovenu til en vis grad opvejes af øgede omkostninger, i det omfang statens finansieringsomkostninger vil stige som følge af potentielt mindre likviditet på statspapirmarkedene som en konsekvens af afgiften.

Et forstærket samarbejde vil ikke have direkte statsfinansielle konsekvenser for ikke-deltagende lande, men kan - afhængig af afgiftens konkrete udformning - have en afledt effekt på finansielle investorer og handlen med værdipapirer i ikke-deltagende lande og dermed potentielt på skatteprovenuet i det omfang, at grundlaget for en række andre skatter og afgifter påvirkes.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

En beslutning om at bemyndige interesserede lande til at indlede et forstærket samarbejde har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser.

Samlet er den umiddelbare vurdering, at en afgift på finansielle transaktioner, såfremt den indføres i Danmark, på længere sigt vil indebære et fald i økonomisk aktivitet. En afgift på finansielle transaktioner vil derfor på længere sigt kunne have negative samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark. Størrelsen heraf afhænger af afgiftens konkrete form samt en række usikre faktorer, herunder risikoen for udflytning af finansiell aktivitet og dermed faldende omsætning på de finansielle markeder, reduktion af andre skatte- og afgiftsgrundlag. Omfanget af disse risici er usikkert.

Et forstærket samarbejde kan ikke afvises at ville have en samfundsmæssig påvirkning for ikke-deltagende lande. Omfanget heraf er usikkert og vil afhænge af en række usikre faktorer, herunder afgiftens konkrete udformning.

Høring

Der henvises til resumé af hørings svarene om Kommissionens FTT-forslag oversendt til Folketingets Europaudvalg sammen med grundnotat om forslaget d. 11. november 2011.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Samlenotater om Kommissionens FTT-forslag er blevet forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN d. 8. november 2011, d. 13. marts 2012, d. 22. juni 2012, d. 9. oktober 2012, d. 13. november 2012 og d. 4. december 2012. Der henvises i øvrigt til grund- og nærhedsnotat om Kommissionens FTT-forslag.

Holdning

Regeringens holdning

Regeringen har ingen ideologiske vanskeligheder med en afgift på finansielle transaktioner. Regeringens bekymringer herom er af økonomisk og praktisk karakter.

Regeringens generelle holdning til en afgift på finansielle transaktioner og Kommissionens forslag er velkendt og uændret. De aktuelle drøftelser om et muligt forstærket samarbejde om en sådan finansiell transaktionsafgift ændrer ikke herpå.

Regeringens holdning er derfor, at Danmark ikke på nuværende tidspunkt vil deltage i et forstærket samarbejde om en finansiell transaktionsafgift.

Hvis der kan findes robuste løsninger på de væsentlige udfordringer, der er forbundet med at indføre en finansiell transaktionsskat, så er regeringen åben for at overveje sin position på ny.

Regeringen vil under alle omstændigheder følge og vurdere sagen, herunder i lyset af de konkrete erfaringer med det forstærkede samarbejde.

Regeringen vil kunne tilslutte sig forslaget til bemyndigelse om, at interesserede lande går videre med forstærket samarbejde om en finansiell transaktionsafgift.

Regeringen noterer sig Kommissionens vurdering om, at kriterierne for igangsættelse af et forstærkede samarbejde er opfyldt.

Regeringen lægger vægt på, at et forstærket samarbejde ikke kompromitterer ikke-deltagende landes rettigheder eller det indre marked, samt mindsker en mulig afledt u hensigtsmæssig påvirkning af finansielle markeder i ikke-deltagende lande.

Andre landes holdning

Et tilstrækkeligt antal EU-lande støtter et forstærket samarbejde om en FTT og har anmodet Kommissionen om etablering af et sådant samarbejde. De interesserede lande vurderes i et vist omfang at have forskellige ønsker til, hvilken form for finansiell transaktionsafgift der skal indgås forstærket samarbejde om. Der ventes at kunne samles den nødvendige opbakning til en vedtagelse af bemyndigelsen, så gruppen af interesserede lande kan gå videre med forstærket samarbejde, men det er usikkert, om bemyndigelsen vil blive vedtaget på ECOFIN 22. januar eller om der vurderes behov for yderligere tekniske drøftelser inden en vedtagelse.

Dagsordenspunkt 6: Revision af direktiv om investeringsinstitutter mv. (UCITS V)

KOM(2012)350

Resumé

Kommissionen fremsatte den 3. juli 2012 forslag til ændring af direktiv 2009/65EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter¹) - herefter UCITS-direktivet². Formålet med ændringsforslaget er at øge investorbekyttelsen i investeringsinstitutter³ omfattet af UCITS - direktivet, herunder styrke tilliden til, at disse investeringsinstitutter tilbyder en høj investorbekyttelse. Kommissionens forslag fokuserer på tre hovedområder: For det første udvidelse, præcisering og justering af regler om depositarer, som opbevarer investeringsinstituttets finansielle aktiver. For det andet introduktion af regler om aflønning af ledelsen og andre medarbejdere, der kan tage risiko, og medarbejdere med kontrolfunktioner i administrationsselskaber for investeringsinstitutter samt for det tredje harmonisering af administrative sanktioner for overtrædelse af reglerne i UCITS-direktivet og de regler, der udstedes i medfør heraf.

Kommissionens ændringsforslag skal behandles af Rådet og Europa-Parlamentet. Der har været afholdt fire tekniske møder i rådsregi under det cypriotiske formandskab, der har fremlagt to kompromisforslag. Der forventes endnu et rådsarbejdsgruppemøde under det irske formandskab, før der kan opnås enighed blandt landene om forslaget. Herefter skal forslaget forhandles med Europa-Parlamentet. Der er endnu ikke foreslået en konkret ikrafttrædelsesdato.

Forslaget vil medføre tilpasninger af lov om investeringsforeninger mv. og lov om finansiel virksomhed.

Sagen er ikke på dagsordenen for ECOFIN den 22. januar 2013, men der sigtes efter enighed om sagen på COREPER primo 2013. Derefter indledes forhandlinger med Europa-Parlamentet.

Baggrund

Kommissionen fremsatte 3. juli 2012 forslag til ændring af UCITS-direktivet. Direktivforslaget har hjemmel i TEUF artikel 53, stk. 1. Direktivet fremsættes som en del af en samlet forbrugerbeskyttelsespakke, der også indeholder forslag til forordning om central investorinformation – "PRIIPS" (KOM (2012)352) – og forslag til ændring af forsikringsformidlingsdirektivet – "IMD" (KOM (2012)360). Dette notat behandler alene forslag til ændring af UCITS-direktivet. Kommissionen lægger op til på et senere tidspunkt og efter nærmere konsultationer mv. at foreslå yderligere revisioner af UCITS-direktivet, herunder ift. evt. justeringer af andre substanskrav i UCITS-reglerne. Kommissionen har således allerede gennemført en høring om blandt andet anvendelsesområde, samt likviditets- og porteføljestyring.

Det oprindelige UCITS-direktiv (85/611/EØF) blev vedtaget i 1985, og havde til formål at forbedre forretnings- og investeringsmulighederne for såvel erhvervslivet som for investorer gennem en samordning af reglerne på EU-markedet for investeringsinstitutter. Med direktivet indførtes et EU-pas for investeringsprodukter omfattet af direktivet, således at et investeringsinstitut etableret og under tilsyn i ét medlemsland kan mar-

¹ Danske investeringsinstitutter omfattet af UCITS-direktivet er investeringsforeninger, selskaber for investering med kapital, der er variabel (såkaldte "SIKAV'er") og værdipapirfonde. Den fælles betegnelse er »danke UCITS«.

² UCITS står for "Undertaking for Collective Investment in Transferable Securities".

³ I notatet benyttes betegnelsen »investeringsinstitut« for enheder, fx investeringsforeninger, der er omfattet af UCITS-direktivet – enheder, der i øvrigt ofte betegnes som »UCITS«.

kedsføre sådanne ydelser i hele EU. Med ændringer af direktivet i 2001 fik investeringsinstitutterne udvidet deres mulighed for at investere i andre finansielle instrumenter end værdipapirer, herunder f.eks. bankindsud, pengemarkedsinstrumenter, afledte finansielle instrumenter og andele i andre investeringsinstitutter mv. Med yderligere ændringer i 2009 indførtes en række regler, der skulle forbedre investeringsinstitutternes muligheder for grænseoverskridende aktiviteter. UCITS-direktivet har dannet baggrund for udviklingen af investeringsinstitutter i Europa.

Investering gennem investeringsinstitutter udgør en form for standardiseret investering i det pågældende instituts investeringsandele. Disse investeringsandele tilbydes offentligheden (detailinvestorer), som altid kan afhænde andelene til disses indre værdi, dvs. den forholdsmæssige andel af værdien af investeringsinstituttets samlede aktiver (værdipapirer mv.). Det kendes f.eks. fra danske investeringsforeninger, hvor forbrugere løbende kan købe og sælge investeringsbeviser. Sådanne investeringsinstitutter skal have risikospredning, det vil sige, at der altid er et maksimum på den enkelte investering. Alle finansielle aktiver skal opbevares hos en depositar⁴. De harmoniserede regler har givet muligheder for salg over grænserne.

I Danmark finder forslaget anvendelse for investeringsforeninger, selskaber for investering med kapital, der er variabel og værdipapirfonde⁵.

Specialforeninger og hedgeforeninger omfattes ikke af forslaget. De bliver som kapitalforeninger omfattet af det lovforslag, der skal gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (FAIF-direktivet).

Formål og Indhold

Forslaget har tre formål:

- Udvidelse, præcisering og justering af regler om de depositarer, som skal opbevare investeringsinstituttets finansielle aktiver.
- Indførelsen af regler om aflønning af ledelsen og andre medarbejdere, der har væsentlig indflydelse på risikoprofilen for de forvaltede investeringsinstitutter og medarbejdere med kontrolfunktioner i administrationsselskaber for investeringsinstitutter.
- Harmonisering af administrative sanktioner for overtrædelse af reglerne i UCITS-direktivet og de regler, der udstedes i medfør heraf.

Hovedformålet med forslaget er først og fremmest at harmonisere og øge investorbekyttelsen ved at udvide, præcisere og justere reglerne for depositarer, som opbevarer et investeringsinstituts finansielle aktiver og udfører visse kontrolfunktioner.

Pligter for depositarer

I henhold til det gældende UCITS-direktiv skal et investeringsinstitut udpege en depositar, der bl.a. skal opbevare investeringsinstituttets finansielle instrumenter (værdipapirer mv.) særskilt. Kommissionen fremhæver imidlertid, at de gældende regler om depositarens pligter er blevet implementeret forskelligt i medlemslandene, hvorfor niveauet for investorbekyttelse er forskelligt på tværs af EU. Forskelle i implementeringen kan bl.a. indebære, at detailinvestorer ikke i ensartet omfang er beskyttet mod

⁴ I dansk lovgivning betegnes depositaren »depotselskab«. Danske pengeinstitutter og filialer af udenlandske kreditinstitutter kan være depotselskaber. Depositaren skal opbevare alle finansielle aktiver og udføre en række pligter for investeringsinstituttet.

⁵ Selskaber for investering med kapital der er variabel og værdipapirfonde er omfattet af lov om investeringsforeninger m.v. Der eksisterer dog ingen fonde af denne type endnu i Danmark. Alle UCITS i Danmark er investeringsforeninger.

fejl, misbrug mv. knyttet til depositarers og underdepositarers håndtering af det pågældende investeringsinstituts finansielle aktiver. Direktivforslaget indeholder på den baggrund en præcisering af depositarens pligter med det formål i højere grad at harmonisere niveauet af investorbekyttelse i medlemsstaterne samt en række udvidelser af depositarens pligter med henblik på generelt at højne investorbekyttelsesniveauet i EU:

Skriftlig aftale

I forslaget præciseres det, at et investeringsinstitut kun må udpege én depositar. Formålet er at sikre, at depositaren har et overblik over alle investeringsinstituttets aktiver, og at investeringsinstituttet har ét referencepunkt, hvis der opstår problemer med opbevaring af investeringsinstituttets aktiver eller med de kontrolforpligtelser, som pålægges depositaren. Det foreslås i den forbindelse, at et investeringsinstitut og investeringsinstituttets depositar skal indgå en skriftlig aftale, der skal sikre den informationsudveksling, der er nødvendig for, at depositaren kan udføre sine opgaver. Denne bestemmelse findes allerede i det eksisterende direktiv, for så vidt angår investeringsinstitutter, der administreres grænseoverskridende af et administrationselskab fra et andet EU-medlemsland. Bestemmelsen foreslås i nærværende forslag således udvidet til også at gælde investeringsinstitutter, der administreres nationalt.

Præcisering af depositarens pligter

Endvidere foreslås det, at depositaren skal sikre, at investeringsinstituttets *cash-flows* (pengestrømme) overvåges tilstrækkeligt, herunder bl.a. at tegningsbeløb modtages ved tegning af andele i investeringsinstituttet og bogføres på kontantkonti, der opfylder visse betingelser. Det foreslås desuden, at depositaren skal opbevare et investeringsinstituts finansielle instrumenter på klart adskilte konti, der er åbnet i investeringsinstituttets navn, således at det klart fremgår, hvem instrumenterne tilhører. Det foreslås også, at depositaren skal verificere et investeringsinstituts ejerskab til investeringsinstituttets afledte finansielle instrumenter og opretholde ajourførte registreringer heraf. Endelig foreslås det at gøre klart, at depositaren ikke må råde over investeringsinstituttets aktiver ved for eksempel at stille dem til sikkerhed for et lån.

Depositarens delegation af opbevaring til en underdepositar

Direktivforslaget indeholder – modsat det gældende direktiv - regler om en depositars delegation af pligter til en underdepositar⁶, fx hvis et investeringsinstitut investerer i udenlandske aktier. Dog er depositaren i henhold til de gældende regler ansvarlig, selvom depositaren overlader fx værdipapirer mv. til en anden depotfører. Direktivforslaget indebærer krav om, at depositaren foretager en såkaldt "*due diligence*"-vurdering før valget af underdepositar og krav om løbende overvågning, der skal sikre, at underdepositareren varetager de delegerede pligter tilfredsstillende. I forhold til danske depotselskaber er der, for så vidt angår kravet om en "*due diligence*"-vurdering, blot tale om at videreføre praksis ved danske depotselskabers delegation til underdepositarer.

Kreditinstitutter og andre finansielle virksomheder udpeget som depositar

Direktivforslaget indeholder regler om, hvem der kan udpeges som depositar for et investeringsinstitut. I forhold til de gældende direktivregler fastsætter direktivet nye bestemmelser for, hvem der må være depositar. I henhold til forslaget kan depositarer være kreditinstitutter og andre finansielle virksomheder, der lever op til en række krav, herunder bl.a. kapitaldækningskrav og løbende tilsyn. I forhold til de gældende danske regler, hvor det alene er pengeinstitutter og filialer af EU-kreditinstitutter, der kan være depositarer, er der tale om en udvidelse af anvendelsesområdet, således at andre finansielle virksomheder nu kan varetage opgaven. Seneste kompromisforslag indeholder dog en regel om, at medlemslandene selv kan afgøre, hvilke kategorier af finansielle virksomheder, der kan varetage opgaven som depositar. Hvis dette kom-

⁶ I henhold til de gældende regler kan en depositar lade investeringsinstituttets finansielle aktiver opbevare i en depotbank, der så bliver underdepot. Depositaren er stadig ansvarlig herfor.

promis fastholdes, vil medlemslandene kunne fastholde regler om, at kun pengeinstitutter og lign., kan varetage opgaven som depositar for et investeringsselskab.

Skærpet ansvar for depositarer

Endelig indeholder direktivforslaget regler om depositarens ansvar. Kommissionen vurderer, at gennemførelsen af reglerne om ansvar for depositarer har varieret på tværs af medlemslandene i for høj grad, hvilket medfører varierende niveauer af investorbekyttelse. Dette kom iflg. Kommissionen særligt til udtryk i Madoff-sagen (svindelsagen vedr. den amerikanske investeringsrådgiver Bernard Madoff), idet et luxembourgsk institut – dog ikke et investeringsinstitut omfattet af UCITS-direktivet – hvor Madoff var udpeget som underdepositar for instituttet, led et betydeligt tab i forbindelse med sagen.

De nye regler præciserer således, at en depositar har et skærpet ansvar for de opbevarede finansielle instrumenter. Dette betyder, at en depositar kun helt undtagelsesvist vil være fri for ansvar. Der er heller ikke mulighed for gennem aftale at fraskrive sig dette ansvar. De nye regler præciserer i øvrigt, at en depositar vil være ansvarlig for tab, som et investeringsinstitut (og dets investorer) oplever som følge af opbevaring hos en underdepositar. Direktivforslaget vurderes på dette punkt ikke at medføre nye krav til depositarer udpeget i henhold til den danske lovgivning, da der i den danske lovgivning allerede i dag er indført regler om skærpet ansvar for depositarer og om, at depositarer ikke kan fraskrive sig deres ansvar. Endelig præciseres det i forslaget, at depositaren skal erstatte finansielle instrumenter, der er bortkommet, også når dette er sket hos en underdepositar. Hvis depositaren delegerer opbevaring af finansielle instrumenter til en underdepositar, skal depositaren i henhold til forslaget på forhånd vurdere, om underdepositaren har de fornødne kompetencer mv. og løbende overvåge underdepositaren, jf. ovenfor.

Aflønning

Forslaget fastsætter regler for aflønning af de personer, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på risikoprofilen for forvaltede investeringsinstitutter, samt medarbejdere med kontrolopgaver. Dette skal bl.a. sikre, at disse personer har langsigtede interesser, der er sammenfaldende med de forvaltede investeringsinstitutters og investorernes langsigtede interesser, samt mindske risikoen for interessekonflikt mellem investorerne og de personer, der administrerer investeringsinstituttet.

Det foreslås, at den europæiske værdipapir- og markedstilsynsmyndighed (ESMA) skal udarbejde retningslinjer om aflønning, der skal uddybe relevante dele af direktivets krav til aflønning.

Personkredsen

Forslaget indeholder krav om, at administrationselskaber for investeringsinstitutter omfattet af UCITS-direktivet skal have en aflønningspolitik og praksis, som er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring. Krav om aflønningspolitik mv. gælder for administrationselskabet, og ikke for de investeringsinstitutter, der administreres af administrationselskabet. Hvis investeringsinstitutterne er selvforvaltende (dvs. ikke administreres af et administrationselskab), gælder tilsvarende krav til investeringsinstituttet selv.

Lønpolitikken skal gælde for ledelsen og andre medarbejdere, hvis aktiviteter har en væsentlig indflydelse på administrationselskabets risikoprofil eller på risikoprofilen for de forvaltede investeringsinstitutter, såkaldte "væsentlige risikotagere", herunder medarbejdere i kontrolfunktioner. I seneste kompromisforslag er bestemmelsen om, at lønpolitikken skal gælde for andre medarbejdere, hvis aktiviteter har en væsentlig indflydelse på administrationselskabets risikoprofil dog slettet. Lønpolitikken skal

godkendes af administrationsselskabets bestyrelse og skal gennemgås mindst en gang årligt.

Variabel løn

Direktivet indeholder krav til tildeling og udbetaling af variabel løn. Der opstilles således krav om, at forholdet mellem fast og variabel løn til bestyrelse, direktion og andre væsentlige risikotagere skal være "passende". Direktivet indeholder endvidere krav om, at mindst 50 pct. af den variable løn skal tildeles i instrumenter, fx andele i de forvaltede investeringsinstitutter. Det er muligt for medlemsstaterne at forbyde visse instrumenter, hvis det ønskes. Instrumenterne skal i henhold til forslaget desuden fastholdes i en "passende" periode. Det er op til medlemsstaterne at fortolke, hvad en "passende" periode er. Derudover skal mindst 40-60 pct. af den variable løn udskydes over en årrække på mindst tre til fem år. Det opstilles som betingelse, at kravene for optjening af den variable løndel stadig skal være opfyldt ved udløb af udskydelsesperioden. Endelig må administrationsselskabets økonomiske situation ikke være væsentligt forringet i udskydelsesperioden, hvis den udskudte variable løndel skal udbetales.

Ovenstående krav til tildeling og udbetaling af variabel løn skal sikre, at variabel løn ikke skaber incitament for de omfattede medarbejdere og ledelsesmedlemmer i administrationsselskaber til at handle for risikobetonet. Baggrunden herfor er, at udbetaling i instrumenter, udskydelse mv. vurderes at sikre en mere langsigtet interesse på linje med investorers/aktionærers langsigtede interesser.

Der er i Rådets seneste kompromisforslag ikke sket ændringer ift. Kommissionens forslag.

Aflønningsudvalg

Begrænsningerne i forhold til brug af variabel aflønning suppleres i forslaget med et krav om, at større administrationsselskaber skal nedsætte et aflønningsudvalg. Udvalget skal forberede bestyrelsens beslutninger vedrørende aflønning ved fx regelmæssigt at foretage en gennemgang af lønpolitikken.

Generelt

De foreslåede regler vedr. aflønning svarer generelt (med de nødvendige tilpasninger) til de regler vedr. aflønning, som allerede er indført i EU-reguleringen af andre finansielle aktører, herunder for kreditinstitutter (banker, realkreditinstitutter mv.), investeringselskaber (fondsmæglere) og kapital- og hedgefonde. Det fjerde kapitalkravsdirektiv gældende for kreditinstitutter og investeringselskaber forhandles dog pt. med Europa-Parlamentet, og det forventes, at nogle af aflønningsreglerne skærpes i forhold til allerede gældende regler.

Der er endnu ikke klarhed over sådanne eventuelle skærper fra de aktuelle kapitalkravsdirektiv, og de er i sagens natur ikke medtaget i nærværende direktivforslag. Sådanne evt. skærper kan blive genstand for forhandling under dialogen med Europa-Parlamentet om UCITS-direktivet.

Grundet den danske politiske aftale om aflønning er udgangspunktet i Danmark, at de samme aflønningskrav gælder for alle virksomheder i den danske finansielle sektor. Evt. skærpede krav vedtaget i det fjerde kapitalkravsdirektiv vil i udgangspunktet finde anvendelse også for virksomheder i den finansielle sektor, der ikke er omfattet af kapitalkravsdirektivet.

Administrative sanktioner

Direktivforslaget indeholder regler om anvendelsen af administrativt udstedte sanktioner, herunder administrative bøder på op til 5 mio. euro (eksempelvis i situationer, hvor en virksomhed uden tilladelse udøver virksomhed som UCITS).

Baggrunden for forslag til disse regler er, at Kommissionen finder, at der i medlemslandene er forskelle i karakteren og størrelserne af administrative sanktioner, som pålægges for overtrædelse af de samme investorbekyttelsesregler forankret i UCITS-direktivet. Derudover finder Kommissionen, at der er forskelle i kriterierne, der bestemmer udmålingen af de administrative sanktioner. I seneste kompromisforslag er disse bestemmelser og kriterier generelt tilpasset til sanktionsbestemmelserne i forordningen om markedsmissbrug (Market Abuse Regulation (MAR), KOM (2012) 421), der ventes forhandlet i dialog under det irske formandskab. I henhold til Rådets kompromis vedr. MAR er det op til det enkelte medlemsland at beslutte, om reglerne skal udmøntes i administrative sanktioner eller strafferetlige sanktioner. Dermed vil Danmark have mulighed for at vælge at anvende strafferetlige sanktioner eller administrative bødeforlæg og vil ikke være forpligtet til at opbygge et regime, hvor Finanstilsynet (i modsætning til udgangspunktet i dag) direkte vil kunne pålægge finansielle virksomheder administrative bøder for overtrædelse af UCITS-reglerne.

Minimumsharmonisering

Direktivforslagets mål er at opnå en minimumsharmonisering af sanktioner i medlemslandene ved at fastsætte hvilke forseelser, der skal pålægges administrative sanktioner, ved at fastsætte forskellige typer af anvendelige administrative sanktioner samt ved at opstille kriterier for udmåling af de administrative sanktioner. Eksempelvis foreslås det, at juridiske personer skal kunne straffes med bøde på op til 5 mio. euro eller 10 pct. af deres årlige omsætning. Det bemærkes, at disse bødestørrelser er lavere end i MAR, hvor de tilsvarende størrelser er op til 10 mio. euro eller 10 pct. af omsætningen. Som en del af disse nye regler foreslås endvidere etablering af en *whistle-blower*-ordning, som skal sikre en passende beskyttelse af ansatte i finansielle virksomheder som måtte henvende sig til Finanstilsynet med oplysninger om lovovertrædelser i den relevante virksomhed, herunder beskyttelse mod afskedigelse og sikring af den pågældendes anonymitet. Endvidere pålægges de omfattede virksomheder at etablere interne ordninger, der giver mulighed for at ansatte kan videregive tilsvarende oplysninger til en uafhængig enhed.

Hjemmelsgrundlag

Direktivforslaget har hjemmel i TEUF artikel 53, stk. 1. Forslaget behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure, hvor Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal, og hvor Europa-Parlamentet er medlovgiver.

Nærhedsprincippet

Kommissionen fremhæver, at målene for de påtænkte direktivændringer ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemslandene, hvis de handler uafhængigt af hinanden. Kommissionen finder således, at det er nødvendigt med regler på fællesskabsplan for at adressere de identificerede problemer. Forslaget er således efter Kommissionens vurdering i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Det er regeringens vurdering, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, da det vurderes, at forbrugerbeskyttelse på tværs af landene i EU i den konkrete sag fordrer fælles regler.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentets formelle holdning foreligger endnu ikke. Det forventes, at Europa-Parlamentet generelt vil støtte forslaget, men at Europa-Parlamentet samtidig på visse områder vil ønske mere skærpet regulering. Navnlige på aflønningsområdet fx forventes, at Europa-Parlamentet vil indstille, at reglerne ensrettes med aflønningsreglerne i det fjerde kapitalkravsdirektiv (CRD IV), der på visse områder ventes

at komme til at indeholde strengere krav end i UCITS-forslaget. CRD IV forventes imidlertid først endeligt færdigforhandlet i starten af 2013.

Europa-Parlamentets ECON-udvalg forventes at stemme om ordførerens rapport den 25. februar 2013.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Implementering af direktivforslaget vil kræve en mindre tilpasning af dansk lovgivning vedrørende en række forhold.

De foreslåede regler om præcisering og udvidelse af depositarers forpligtelser medfører et behov for at tilpasse reglerne om pligter for depositarer i lov om finansiel virksomhed og lov om investeringsforeninger mv. Lov om investeringsforeninger mv. og lov om finansiel virksomhed indeholder regler om depositarens pligter, herunder regler om, at depositarer har et skærpet ansvar ved opbevaring af finansielle instrumenter. Depositaren kan i henhold til dansk ret ikke fraskrive sig dette ansvar. Lov om investeringsforeninger mv. bestemmer, at opgaven som depositar skal varetages af et pengeinstitut eller en filial af et EU- eller EØS-kreditinstitut.

De foreslåede regler om aflønning i UCITS-direktivet er allerede i dag indeholdt i de eksisterende regler i dansk lovgivning for administratorer af investeringsinstitutter (investeringsforvaltningsselskaber) i medfør af lov om finansiel virksomhed. Der er således ikke behov for lovændringer, for så vidt angår kravene til investeringsforvaltningsselskaberne. Direktivets aflønningsregler gælder dog ligeledes for selvforvaltende investeringsinstitutter (dvs. investeringsinstitutter, der ikke forvaltes af et investeringsforvaltningsselskab). Disse selvforvaltende investeringsinstitutter er ikke i dag omfattet af aflønningsreglerne i gældende lovgivning, hvorfor der vil være behov for en præcisering af dansk lovgivning, således at de selvforvaltende investeringsinstitutter omfattes af de samme aflønningsregler som investeringsforvaltningsselskaberne. Det vurderes ikke nødvendigt at ændre den danske politiske aftale om aflønning som følge af forslaget. De foreslåede regler om aflønning i direktivet er minimumsharmonisering, hvorfor den danske politiske aftale om aflønning kan opretholdes.

Lov om investeringsforeninger mv. fastsætter straf i form af bøde og fængsel i indtil fire måneder for overtrædelse af lovens investorbekyttelsesregler. Loven indeholder endvidere adgang til administrative sanktioner i form af Finanstilsynets mulighed for at udstede påbud om adfærdsændringer samt mulighed for at tilbagekalde tilladelser til at drive virksomhed som investeringsinstitut. Lov om investeringsforeninger mv. indeholder ikke mulighed for administrativt at udstede økonomiske sanktioner, mens lov om finansiel virksomhed, hvor bl.a. aflønningsreglerne er implementeret, for visse bestemmelser indeholder mulighed for administrativt udstedte økonomiske sanktioner. Kommissionens oprindelige forslag om administrative sanktioner ville medføre et behov for at indføre yderligere regler i dansk lovgivning om sanktionsmuligheder og kriterier for udmåling af sanktioner, herunder økonomiske sanktioner. I det nyeste kompromisforslag er der imidlertid lagt op til, at medlemslandene kan vælge mellem administrative sanktioner og strafferetlige sanktioner og hvis dette bliver tilfældet, vil der være tale om mindre tilpasninger i dansk lovgivning.

Statsfinansielle konsekvenser

Direktivforslaget har ingen statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Direktivforslaget har begrænsede samfundsøkonomiske konsekvenser. I det omfang forslaget medfører en mere ensartet investorbekyttelse på tværs af EU kan det inde-

bære positive samfundsøkonomiske konsekvenser i form af øget tillid til investeringsinstitutter.

Høring

Kommissionens oprindelige forslag har været i høring i EU-specialudvalget for den finansielle sektor med høringsfrist den 4. september 2012. Der henvises til grund- og nærhedsnotat af den 17. december 2012, hvor høringssvarene fremgår.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg. Grund- og nærhedsnotat om sagen er oversendt til Folketinget den 17. december 2012.

Holdning

Regeringens holdning

Regeringen kan generelt støtte Kommissionens forslag til ændringer af UCITS-direktivet.

Regeringen støtter forslaget præsiceret og udvidelse af pligter for depositarer, særligt da reglerne foreslås indført for at styrke tilliden til investorbekyttelse ved investering i investeringsinstitutter omfattet af UCITS-direktivet. Det kan støttes, at depositaren for et investeringsinstitut ikke skal kunne fraskrive sig sit ansvar for opbevaring af investeringsinstituttets finansielle instrumenter, hvis denne opgave delegeres til en underdepositor ud fra en betragtning om, at investeringsinstitutter i høj grad henvender sig til detailinvestorer. Det vurderes, at detailinvestorer skal beskyttes fra den risiko, der er forbundet med en ansvarsfraskrivelse. Det svarer til de gældende regler i Danmark. Regeringen støtter, at det enkelte medlemsland kan vælge, hvilke øvrige finansielle virksomheder, der underlægges reglerne.

For så vidt angår aflønning, kan regeringen ligeledes støtte forslaget regler, der generelt skal svare til direktivbaserede aflønningsregler på andre områder inden for den finansielle sektor. Det vurderes endvidere, at forslaget er på linje med den danske politiske aftale om aflønning fra 2010, som således kan fastholdes.

Endelig kan regeringen generelt støtte forslaget om højere grad af harmonisering af administrative sanktioner. Regeringen finder dog, at udgangspunktet i markedsmissbrugsforordningen (MAR), hvor medlemslandene kan vælge, hvorvidt sanktioner skal være administrative eller strafferetlige, er hensigtsmæssigt. Regeringen vil desuden arbejde for, at privatpersoner beskyttes i højere grad end virksomheder, således at offentliggørelse af sanktioner enten sker ved en sag-til-sag vurdering eller ved at kravet om offentliggørelse helt udgår for så vidt angår privatpersoner. Det svarer til tilgangen i den nuværende danske lovgivning på området, hvor der generelt ikke offentliggøres navne på privatpersoner i denne forbindelse, men kun virksomheder.

Andre landes holdning

Der forventes overordnet at være støtte til forslaget blandt medlemslandene, idet der dog fortsat er forskellige holdninger til spørgsmålet om sanktioner og spørgsmålet om, hvilke typer aktører, der kan varetage opgaven som depositar for et investeringsinstitut reguleret af UCITS-direktivet.

Dagsordenspunkt 7: Forordning om dokumenter med central information om investeringsprodukter (PRIPs)

KOM(2012) 352

Resumé

Kommissionen har den 3. juli 2012 fremsat forslag til forordning om central information til investeringsprodukter, KOM(2012)352 ("Packaged Retail Investment Products" - PRIPs). Formålet med forslaget er, at detailinvestorer skal have lettere adgang til en ensartet produktinformation og derved blive i stand til at træffe en bedre informeret beslutning om, hvilken investering der passer til dem og deres behov. Forslaget stiller krav om, at detailinvestorer, forinden de foretager en investering i et pakket investeringsprodukt, skal have adgang til et dokument med central information, som følger en fælles standard, for hvert investeringsprodukt. Dokumentet skal give investoren kort, klar og letforståelig information om det enkelte investeringsprodukts væsentligste karakteristika, risici, omkostninger og afkastmuligheder mv. Da forskellige typer pakkede investeringsprodukter i vidt omfang kan bruges til det samme investeringsformål for investoren, skal reglerne gælde for alle typer produkter med henblik på at undgå regelarbitrage.

Sagen er ikke på dagsordenen for ECOFIN den 22. januar 2013, men der sigtes efter enighed om sagen på COREPER primo 2013. Derefter indledes forhandlinger med Europa-Parlamentet.

Baggrund

I 2007 anmodede ECOFIN Kommissionen om at undersøge sammenhængen i den eksisterende EU-lovgivning for forskellige investeringsprodukter solgt til detailinvestorer, herunder private og virksomheder.

Kommissionen konkluderede i 2009 i en meddelelse, at der som følge af inkonsistens mellem EU-lovgivningen for de forskellige finansielle sektorer (bank, værdipapirhandel og forsikring/pension), kun kunne opnås en bæredygtig og tilfredsstillende regulering for salg af investeringsprodukter til detailinvestorer gennem lovgivningsmæssige ændringer på EU-niveau. Kommissionen fremhævede, at dette mål kunne opnås ved ændring af såvel regler for salg af investeringsprodukter som regler for information om investeringsprodukter.

Kommissionen fremsatte på den baggrund den 3. juli 2012 forslag til forordning om central information til investeringsprodukter – KOM(2012)352 om Packaged Retail Investment Products (PRIPs). Forslaget er en del af en lovgivningspakke, som udover forslaget vedr. PRIP's også består af en revision af direktivet om kollektiv investering i værdipapirer (UCITS – Undertaking for Collective Investment in Transferable Securities) og en revision af forsikringsformidlingsdirektivet (IMD – Insurance Mediation Directive).

Forslaget indebærer nye regler for information om investeringsprodukter i form af en forordning, som på tværs af forskellige sektorer fastsætter krav til produktoplysninger om såkaldt pakkede investeringsprodukter (jf. nedenfor), som sælges til detailinvestorer.

Retsgrundlaget for forordningsforslaget er artikel 114, stk. 1, i Traktaten (TEUF). Forslaget følger den almindelige beslutningsprocedure efter artikel 294 i TEUF. Forslaget vil i kraft af sin status som forordning være umiddelbart gældende i medlemslandene.

Sagen er ikke på dagsordenen for ECOFIN den 22. januar 2013, men der sigtes efter enighed om sagen på COREPER primo 2013. Derefter kan forhandlingerne med Europa-Parlamentet indledes.

Indhold

Formålet med forslaget er at øge gennemsigtigheden af såkaldte ”pakkede investeringsprodukter” solgt til detailinvestorer med henblik på at øge investorbekyttelsen.

Et pakket investeringsprodukt er en fællesbetegnelse for investeringsprodukter, hvis afkast er baseret (”pakket”) på et eller flere underliggende aktiver, fx aktier og obligationer, og som er udformet med henblik på at levere et afkast over en mellemlang eller lang investeringsperiode. Derudover indeholder et pakket investeringsprodukt en investeringsrisiko for investoren (visse produkter har dog hovedstolsgaranti, hvilket betyder, at investoren som minimum er garanteret at få sit indskudte beløb tilbagebetalt). Produkterne målrettes ofte detailinvestorer, af fx pengeinstitutter. Eksempler på pakkede investeringsprodukter er investeringsforeningsbeviser, forsikringsbaserede investeringsprodukter (fx livsforsikringer), strukturerede investeringsprodukter (dvs. investeringsprodukter som er sammensat, og hvis værdi afhænger af andre aktivtyper, fx aktier og obligationer) og strukturerede indlån (dvs. indlån hvis forrentning afhænger af et andet underliggende finansielt produkt).

Konkret foreslås det, at der for alle ”pakkede investeringsprodukter”, som sælges til detailinvestorer, skal laves et ”dokument med central information” til investeringsproduktet (herefter ”CI”). CI’et vil skulle udarbejdes af investeringsproduktudviklere for hvert investeringsprodukt, som udbydes, jf. nedenfor. CI’et vil skulle følge en fælles standard. CI’et skal indeholde de væsentligste oplysninger om produktets karakteristika, risici og omkostninger. Investoren skal have udleveret dokumentet, inden vedkommende træffer sin investeringsbeslutning. CI’et skal være kort og skal være skrevet i letforståeligt sprog, så det kan forstås af den gennemsnitlige detailinvestor.

Da pakkede investeringsprodukter har ensartede karakteristika og kan tjene samme investeringsformål hos investoren, fx langsigtet opsparing, vurderer Kommissionen, at det er hensigtsmæssigt, at produkterne er underlagt samme regler om produktoplysninger, når de sælges til detailinvestorer. Derved bliver produktinformationen iflg. Kommissionen på en række nøgleparametre mere overskuelig, og detailinvestorerne kan nemmere sammenligne produkterne på tværs af produkttype.

Kommissionens forslag omfatter kun pakkede investeringsprodukter, der sælges til detailinvestorer, da disse produkter grundet deres ”pakning” generelt er særligt vanskeligt at gennemskue for detailinvestorerne, for så vidt angår omkostninger og risici.

Kommissionen har bekræftet, at danske realkreditobligationer med mulighed for førtidig indfrielse til kurs 100 (pari) ikke er omfattet af forslaget.

Forordningsforslaget vedrører særligt følgende elementer:

- Anvendelsesområde for dokumentet med central investorinformation (CI)
- Ansvar for at producere og levere CI’et
- Form og indhold af CI’et
- Erstatningsansvar og bevisbyrde ved mangelfuldt CI
- Klageadgang og –behandling
- Administrative sanktioner

Forslagets anvendelsesområde

Kommissionen foreslår, at investeringsproduktudviklere, som fx forvaltere af investeringsinstitutter, forsikringselskaber og banker, skal lave CI’er for pakkede investeringsprodukter, som sælges til detailinvestorer. Der er ikke i dag EU-regler om udar-

bejdelsen af et sådant standardiseret dokument for pakkede investeringsprodukter, bortset fra investeringsforeningsbeviser (UCITS) (se nedenfor).

Direkte investeringer, som fx investering i aktier og obligationer, herunder danske realkreditobligationer, er ikke omfattet af forslaget. Ligeledes er almindelige indlån samt forsikringer, der kun indeholder en forsikringsdel, som ikke er afhængig af værdien af underliggende aktiver, undtaget. Arbejdsmarkedspensionsordninger og andre lovfæstede pensionsordninger er også undtaget.

Da investeringsforeningsbeviser (værdipapirer udstedt af særlige investeringsforeninger) i dag allerede er underlagt lignende krav eksplicit fastsat i UCITS-reglerne (Direktiv 2009/65/EU), er investeringsforeningsbeviser undtaget fra kravet om CI'er i en overgangsperiode på fem år efter forordningens ikrafttræden. Herefter skal det vurderes, om de skal inkluderes gennem en revision af forordningen.

Formandskabets kompromisforslag indskrænker Kommissionens forslag for så vidt angår anvendelsesområde. I formandskabets seneste kompromisforslag foreslås det således, at alle typer pensionsprodukter (fx frivilligt indbetalte rate- og kapitalpensioner samt unit-link-ordninger i pengeinstitutter og kommercielle forsikringselskaber, dvs. pensionsordninger der giver pensionskunden et investeringsvalg, og hvor afkastet (til dels) afhænger af afkastet på de finansielle aktiver, som der investeres i) undtages af anvendelsesområdet. Til gengæld foreslås tilføjet en bestemmelse om, at medlemsstater på egen hånd kan vælge at udstrække forordningens bestemmelser, samt evt. indføre supplerende bestemmelser, til produkter som falder uden for anvendelsesområdet – dvs. både de produkter, der er eksplicit undtaget og produkter som ikke nævnes.

Derudover fremgår det af seneste kompromisforslag, at personer og virksomheder, der rådgiver om - men ikke sælger – pakkede investeringsprodukter, fx investeringsrådgivningsvirksomheder, også omfattes af forordningen. Disse vil være underlagt de samme krav, som gælder for udbydere af investeringsprodukt.

Ansvar for at producere og levere CI'et

Kommissionen foreslår, at investeringsproduktudvikleren (som ofte – men ikke altid – vil være identisk med udstederen af investeringsproduktet), har ansvaret for at udarbejde et CI for hvert af de investeringsprodukter, som denne udbyder til detailinvestorer. Investeringsproduktudvikleren skal ligeledes gøre en version af CI'et tilgængelig på sin hjemmeside. Det er således investeringsproduktudvikleren, der skal udarbejde et CI til detailinvestoren, mens forpligtigelsen for formidleren af investeringsproduktet består i at skulle udlevere CI'et til kunden.

Såfremt der foretages substantielle ændringer i et investeringsprodukt, vil der i henhold til forslaget være tale om et nyt produkt, hvorfor der stilles krav om, at der skal udarbejdes et nyt CI. Den der foretager ændringer i et eksisterende produkt – hvad enten det er den oprindelige investeringsproduktudvikler eller en tredjepart – og udbyder dette i en ny form til detailinvestorer er ansvarlig for at udarbejde et nyt CI og gøre dette tilgængeligt på sin hjemmeside, ligesom investeringsproduktformidleren skal udlevere det nye CI til kunden.

Produktformidleren, dvs. den fondsmægler, forsikringsmægler eller bank, der rådgiver om og/eller sælger investeringsproduktet, skal som udgangspunkt tilbyde CI'et til detailinvestoren i god tid, inden denne træffer sin investeringsbeslutning. CI'et skal være gratis for detailinvestoren, og det skal udleveres på papir eller andet varigt medium. CI'et kan også tilbydes til detailinvestoren via en hjemmeside, hvis det skønnes hensigtsmæssigt i den givne situation, og såfremt en række krav om tilgængelighed er opfyldt.

Formandskabets kompromisforslag følger i vid udstrækning Kommissionens forslag på dette punkt, men tilføjer to skærpselser. For det første udelukker kompromisforslaget, at en investor undtagelsesvist kan få udleveret CI'et efter, at denne har foretaget sin investering. For det andet stilles der i kompromisforslaget, for så vidt angår levering af CI'et via en hjemmeside, krav om, at investeringsproduktformidleren skal kunne bevise, at investoren har valgt at få leveret CI'et via en hjemmeside.

Form og indhold af CI'et

Formålet med forslagets krav om, at der skal udarbejdes et CI er, at detailinvestorer skal have nøgleinformation om det enkelte investeringsprodukt præsenteret på en kort, klar og ensartet måde – uanset hvilken juridisk form investeringsproduktet har, herunder om det enkelte investeringsprodukts væsentligste karakteristika, risici, omkostninger og afkastmuligheder mv. Dette skal dels skabe en bedre gennemsigtighed for detailinvestorerne, dels give bedre grundlag for at sammenligne forskellige produkter uden nødvendigvis at have et indgående produktkendskab. I CI'et vil der være mulighed for at medtage yderligere oplysninger, hvis disse vurderes nødvendige for, at detailinvestoren kan træffe en velfunderet investeringsbeslutning.

Det foreslås, at CI'et skal udarbejdes som et særskilt dokument, der er klart adskilt fra markedsføringsmateriale. Dokumentet skal være skrevet, så det er letforståeligt for detailinvestorer, dvs. uden brug af finansiel jargon og med så få tekniske termer som muligt.

For at opnå en ensartethed, der skal sikre bedre mulighed for sammenligning af forskellige investeringsprodukter, stilles der i Kommissionens forslag krav til, at alle CI'er opbygges således, at de redegør for nogle i forordningen prædefinerede spørgsmål om produktet, som anses for vigtige for investoren at kende svarene på. Det er fx spørgsmål som: "Hvilken form for investering drejer det sig om?", "Kan jeg risikere at miste penge?", "Hvilke risici er der tale om, og hvad kan jeg eventuelt få ud af investeringen?" og "Hvilke omkostninger drejer det sig om?". Derudover skal der ifølge Kommissionens forslag for så vidt angår pensionsprodukter under overskriften "Hvad kan jeg tænkes at få, når jeg går på pension?" opstilles prognoser for fremtidige resultater. Dette er taget ud i seneste kompromis, jf. ovenfor.

Kommissionen har i forbindelse med forhandlingerne indikeret, at medlemslandene på baggrund af den eksisterende tekst kan tillade investeringsproduktudviklere at inkludere omkostningsnøgletal, såsom det danske "årliche omkostninger i procent (ÅOP)", eller nært beslægtede nøgletal i CI'et. Oplysninger om ÅOP ville kunne gives i tillæg til CI'ets øvrige oplysninger om omkostninger.. ÅOP viser de samlede omkostninger forbundet med at investere i en investeringsforening, og vurderes at tegne et mere fuldstændigt omkostningsbillede end det, som der kan forventes at opnås enighed om i udarbejdelsen af de tekniske standarder, der skal fastlægge omkostningsberegningen, som skal indgå i CI'et.

Kommissionen foreslår, at den gennem delegerede retsakter skal fastsætte, hvordan det specifikke indhold om omkostningsnøgletal i CI'et skal præsenteres. Kommissionen foreslår også, at de fælleseuropæiske tilsynsmyndigheder for hhv. banker (EBA), værdipapirer (ESMA) og forsikring/pension (EIOPA) skal foreslå tekniske standarder for, hvordan risiko og afkastprofil præsenteres samt, hvordan omkostninger skal udregnes.

Der påhviler iflg. forslaget investeringsproduktudvikleren en forpligtelse til løbende at holde CI'et opdateret.

Formandskabets kompromisforslag følger i store træk modellen foreslået af Kommissionen, hvor investorinformationen i CI'et er struktureret efter nogle prædefinerede spørgsmål, som det vil være relevant for investoren at kende svaret på inden vedkommende investerer – dog med mindre ændringer i forhold til Kommissionens op-

læg, særligt fjernelse af spørgsmål vedr. pensionsprodukter, som helt er undtaget anvendelsesområdet i formandskabets kompromisforslag, jf. ovenfor.

Derudover præciserer Rådets forslag, at et CI maksimalt må være tre A4 sider langt, samt at der skal inkluderes flere informationer i CI'et, som fx en beskrivelse af hvilke typer investorer der er målgruppen for investeringsproduktet, hvordan kunden er stillet i tilfælde af, at investeringsproduktudvikleren eller -sælgeren går konkurs, hvem investoren kan klage over produktet til, samt scenarier over afkastmuligheder og tabsrisici.

Erstatningsansvar og bevisbyrde ved mangelfuldt CI

Kommissionen foreslår, at en investor skal kunne kræve erstatning fra investeringsproduktudvikleren, hvis vedkommende har lidt tab som følge af fejlbehæftet eller mangelfuldt CI. Hvis investoren kan påvise, at vedkommende har tabt penge ved i sin investering at forlade sig på information fra CI'et, som efter investorens opfattelse er mangelfuldt, lægges bevisbyrden over på produktudvikleren, således at det er op til denne at bevise, at CI'et er udarbejdet i overensstemmelse med forordningens regler, således at det ikke er detailinvestoren, som skal påvise, at CI'et ikke er udarbejdet i overensstemmelse med reglerne (dvs. et princip om omvendt bevisbyrde).

I formandskabets kompromisforslag fjernes den omvendte bevisbyrde, således at det vil være op til investoren at påvise, at CI'et ikke er udarbejdet i overensstemmelse med forordningen. I stedet præciseres det, at CI'et skal være fair, klart og ikke-vildledende, samt at det skal være i overensstemmelse med eksisterende bindende kontraktuelle dokumenter. Er det ikke tilfældet, har investeringsproduktudvikleren et erstatningsansvar.

Klageadgang og -behandling

Kommissionen foreslår, at investeringsproduktudviklere skal etablere forhold og procedurer, der sikrer, at klager over investeringsproduktudviklerens CI besvares fyldestgørende og rettidigt.

Derudover er en investeringsproduktudvikler eller en produktformidler forpligtet til at deltage i et ankenævns behandling af en klage indgivet mod denne.

Formandskabet foreslår i sit kompromisforslag, at kravet om en investeringsproduktudvikler eller -formidlers deltagelse i en ankenævnsbehandling fjernes fra forslaget.

Administrative sanktioner

Kommissionen foreslår, at medlemsstaterne skal indføre regler for passende, effektive og proportionale administrative sanktioner for brud på forordningens regler vedr. CI'ets indhold, informationer, revision og distribution.

De mulige administrative sanktioner skal give den kompetente myndighed i investeringsproduktudviklerens hjemland mulighed for at forbyde eller suspendere markedsføringen af et investeringsprodukt, samt udstede og offentliggøre advarsler mod den, der er ansvarlig for bruddet. Der kan endvidere gives påbud om at udarbejde et nyt CI.

Administrative sanktioner skal i henhold til Kommissionens forslag offentliggøres og det skal specificeres, hvad overtrædelsen består af, og hvem der har begået den, medmindre dette vil påføre en uproportional skade på de involverede parter.

Yderligere kan en kompetent myndighed pålægge en investeringsproduktudvikler eller -formidler, at informere de berørte investorer direkte om en administrativ sanktion, som er blevet pålagt denne, samt informere investorerne om, hvor de kan indgive en klage.

Formandskabets kompromisforslag udvider antallet af mulige situationer, som kan sanktioneres, så de i tillæg til Kommissionens forslag som minimum også omfatter

overtrædelser af kravet om, at en produktudvikler skal offentliggøre CI'et på sin hjemmeside og overtrædelser af kravet om at produktudvikleren skal etablere passende procedurer til at sikre, at kundeklager over CI'et behandles korrekt, rettidigt og fyldestgørende.

Derudover foreslår formandskabet, at de nationale kompetente myndigheder skal kunne udstede administrative bøder for overtrædelse af bestemmelserne i forordningen.

Formandskabet forventes fortsat at arbejde for en horisontal tilgang på tværs af finansielle sager, for så vidt angår sanktionsbestemmelser, således der sikres konsistens mellem sanktioner i beslægtet regulering.

Hjemmelsgrundlag

Retsgrundlaget for forordningsforslaget er artikel 114, stk. 1, i EU-Traktaten (TEUF). Forslaget følger den almindelige beslutningsprocedure efter artikel 294 i TEUF, hvor Rådet og Europa-Parlamentet er medlovgivere. Forslaget skal vedtages med kvalificeret flertal i Rådet.[Brødtekst]

Nærhedsprincippet

Det er Kommissionens vurdering, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Kommissionen fremhæver således, at da der i stigende grad ses handel med investeringsprodukter på tværs af landegrænser, vil målene med forslaget bedst gennemføres på EU-plan frem for af hver enkelt medlemsstat.

Derudover fremhæver Kommissionen, at forslaget fremsættes i forordningsform (som vil være direkte gældende i medlemslandene), som vil blive suppleret med delegerede retsakter. Forordningsformen er valgt af hensyn til at sikre, at de centrale oplysninger om investeringsprodukter bliver givet på så ensartet en måde som muligt, så detailinvestorerne får bedre mulighed for at sammenligne produkter og produkttyper.

Regeringens foreløbige vurdering er på den baggrund, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, da øget grænseoverskridende konkurrence fordrer fælles regler på dette område.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har endnu ikke udtalt sig om forslaget. Det er forventningen, at Europa-Parlamentets udvalg for økonomiske og monetære anliggender (ECON) vil stemme om forslaget den 26. marts 2013.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Forslaget vil i kraft af sin status som forordning være umiddelbart gældende i medlemslandene.

Regler om oplysninger om investeringsprodukter er i dansk ret reguleret i flere forskellige bekendtgørelser, som dog ikke stiller formkrav til produktoplysningerne. Der er således ikke danske regler om udarbejdelsen af et CI.

Kommissionens forslag vil medføre en tilpasning i form af følgelovgivning på området, i form af tilføjelser til forskellige bekendtgørelser, herunder tilpasninger i bekendtgørelse om god skik for finansielle virksomheder, investeringsforeninger mv. samt i bekendtgørelse om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel.

Det skal i øvrigt bemærkes, at bekendtgørelse om risikomærkning af investeringsprodukter (rødt, gult og grønt lys) vil finde anvendelse parallelt med denne forordning i forbindelse med salg af investeringsprodukter. Selvom der i CI'et er mulighed for at medtage yderligere oplysninger, hvis disse vurderes nødvendige for, at detailinvestoren kan træffe en velfunderet investeringsbeslutning, så er det ikke umiddelbart muligt på grundlag af det foreliggende kompromisforslag at inkorporere den danske ordning for risikomærkning i CI'et. Det skyldes, at det ifølge forordningen er investeringsproduktudvikleren, der er ansvarlig for at udarbejde CI'et for investeringsproduktet, mens det er investeringsproduktformidleren, der er ansvarlig for at risikomærke de investeringsprodukter, som vedkommende sælger til detailinvestorer.

Statsfinansielle konsekvenser

Med forslaget udvides omfanget af oplysninger om investeringsprodukter, der skal gives til detailkunder. Forslaget vil betyde øgede tilsynsforpligtelser for Finanstilsynet.

Det vil kræve øgede ressourcer for Finanstilsynet at føre tilsyn med, om indholdet af CI'erne lever op til forordningens krav. Yderligere kan der være en arbejdsbyrde forbundet med at bidrage til arbejdet med udvikling af delegerede retsakter samt retningslinjer og tekniske standarder for, hvordan risiko, afkastprofil og omkostninger udregnes og præsenteres.

Da der, for så vidt angår tilsynet med CI'er for UCITS, er direktivbestemte regler, der stiller krav herom, er det tænkeligt, at der tilsvarende vil komme krav om, at tilsynsmyndighederne indsamler CI'er for pakkede investeringsprodukter. Det vil være forbundet med en ikke ubetydelig arbejdsbyrde for Finanstilsynet løbende at indsamle og registrere CI'er fra virksomhederne, såfremt der vil blive stillet krav herom.

Forslaget vil derfor kunne medføre et øget ressourcebehov for Finanstilsynet. Udgifterne til Finanstilsynet dækkes gennem bidrag fra den finansielle sektor, hvorfor der ikke umiddelbart er direkte statsfinansielle konsekvenser forbundet hermed.

Forordningen har ingen virkninger for EU-budgettet og dermed for det danske bidrag hertil.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Kommissionen anslår, at forslaget vil medføre positive samfundsmæssige konsekvenser, fordi bedre produktinformation vil gøre det lettere for detailinvestorer at forstå og navigere mellem forskellige produkter, og fordi bedre produktoplysninger kan bidrage til bedre investeringsbeslutninger samt bidrage til en reduktion af fejlsalg. Kommissionen estimerer, at en reduktion på 1 pct. af mængden af fejlsalg vil reducere investorerne's beholdninger af uegnede produkter med 10 mia. EUR (ca. 75 mia. DKK) eller 4 mia. EUR (ca. 30 mia. DKK), hvis UCITS, som allerede er omfattet af lignende bestemmelser, fraregnes.

Dertil kommer eventuelle positive effekter af forslaget som fx en øget forbrugertillid til branchen samt en reduktion i omkostninger forbundet med klagebehandling.

Generelt er det på nuværende tidspunkt vanskeligt præcist at opgøre de samfundsmæssige konsekvenser, idet der er usikkerhed om de bestemmelser, som skal fastlægges gennem delegerede retsakter til Kommissionen og de europæiske tilsynsmyndigheder.

Høring

Kommissionens forslag til forordning har været i høring i EU-specialudvalget for den finansielle sektor med høringsfrist den 4. september 2012. Der henvises til grund- og nærhedsnotat af 12. december, hvor høringssvarene fremgår.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg. Grund- og nærhedsnotat om sagen er oversendt til Folketingets Europaudvalg den 21. december 2012.

Holdning

Regeringens holdning

Regeringen kan generelt støtte Kommissionens forslag og det foreliggende kompromisforslag, idet det vurderes at kunne forbedre investorbeskyttelsen på tværs af de finansielle sektorer – herunder for så vidt angår såvel værdipapirhandel og banksektoren som forsikring og pension.

Regeringen kan støtte formandskabets kompromisforslag fsva. anvendelsesområde, idet man dog havde foretrukket, at frivilligt indbetalte rate- og kapitalpensioner samt unit-link forsikrings- og pensionsprodukter ville være omfattet af forslaget. Formandskabets løsning kan dog også støttes, hvor medlemslandene får mulighed for selvstændigt at udstrække reglerne til også at gælde for øvrige investeringsprodukter.

Regeringen lægger vægt på, at det fastholdes, at realkreditobligationer med mulighed for førtidig indfrielse betragtes som simple investeringsprodukter, som falder uden for forordningens anvendelsesområde.

Regeringen vurderer, at det vil være hensigtsmæssigt, at det danske omkostningsnøgletal, årlige omkostninger i procent (ÅOP), også fremadrettet kan anvendes ved formidling af pakkede investeringsprodukter. Regeringen vil derfor arbejde for, at forordningen eksplicit vil tillade fleksibilitet til, at investeringsproduktudviklere kan inkludere ÅOP eller nært beslægtede nøgletal i CI'ets oplysninger om omkostninger.

Regeringen støtter, at sanktionsregimet vedr. administrative sanktioner i dette forslag følger en horisontal tilgang, som følger kompromiset i sagen om revisionen af markedsmisbrugsdirektivet (MAR/MAD) og revisionen af kapitalkravsdirektivet (CRR/CRDIV), for at sikre konsistens og gennemsigtighed i reguleringen på området.

Andre landes holdning

Der ventes generelt opbakning til formålet med forslaget blandt medlemslandene. Der er fortsat drøftelser om konkrete undtagelsesmuligheder, spørgsmål vedr. deltagelse i særlige ankenævn, bevisbyrden vedr. evt. erstatningsansvar samt spørgsmål om sanktioner.